

AVAIN PIANOIMPROVISAATIOON

Bluesinsoiton oppimateriaalin käyttöönotto ja
kaupallistaminen

Heikki Saunanen

Opinnäytetyö
Joulukuu 2010
Viestinnän koulutusohjelma
Digitaalisen äänen ja kaupallisen
musiikin suuntautumisvaihtoehto
Tampereen ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Viestinnän koulutusohjelma
Digitaalisen äänen ja kaupallisen musiikin suuntautumisvaihtoehto

SAUNANEN HEIKKI: Avain pianoimprovisaatioon – Bluesin soiton oppimateriaalin käyttöönotto ja kaupallistaminen

Opinnäytetyö 68 s, liitteet 3 s.
Joulukuu 2010

Tutkimus perustuu Jyväskylän yliopiston musiikin laitoksen keyboard-studioon laatimaani oppimateriaalipakettiin ja siihen, kuinka oppimateriaali voitaisiin kaupallistaa laajempaan käyttöön. Materiaalin avulla on tarkoitus opiskella bluesin soittoa ja bluesimprovisointia tietokoneavusteisesti pianolla. Oppimateriaali on tarkoitettu käytettäväksi OKL:n ja musiikin laitoksen vapaan säästykseen opintoissa, joten kohderyhmä on otettu suunnittelussa huomioon. Oppimateriaalin laadinnan pohjana toimivat bluesin soitonoppaat sekä omat kokemukseni bluesin soittamisesta sekä sen opettamisesta saadut tiedot ja kokemukset. Tutkimuksen pääkysymyksenä on, kuinka laatimani oppimateriaali toimii käytännössä ja mitkä ovat teoreettiset mahdollisuudet materiaalin kaupallistamiseen.

Tutkimukseen osallistui kolme vapaan säästykseen opettajaa, kaksi OKL:sta ja yksi musiikin laitokselta. Jokainen opettaja muodosti itse omista opiskelijoistaan ryhmän, joiden kanssa hän kävi materiaalipakettia läpi. Lisäksi kaksi musiikkikasvatusta opiskelijaa testasi, kuinka materiaalipaketti on käytettävissä itseopiskelussa. Aineisto kerättiin opettajilta ja itseopiskelijoilta teemahaastattelun avulla, purettiin täydellisesti litteroiden ja analysoitiin teemojen avulla. Opettajien opiskelijaryhmille toimitettiin kysely, johon kymmeneltä opiskelijalta saatiin vastaus sähköpostitse.

Tutkimuksen mukaan oppimateriaali oli kokonaisuudessaan onnistunut. Tutkimuksesta käy ilmi, että materiaalin avulla pystyttiin madaltamaan kynnystä pianoimprovisaation aloittamiseen. Tietokoneavusteisuus mahdollisti ryhmäopetuksen ja sen, että yksittäinen opiskelija voi edetä ryhmässä omien edellytyksiensä mukaan omassa tahdissaan. Tuloksista käy ilmi myös se, että teknologian avulla ei ole tarkoitus syrjäyttää perinteistä kontaktiopetusta vaan laajentaa vapaan säästykseen opetusmenetelmiä. Pohdittaessa materiaalin kaupallistamista ja julkaisua mahdollisuuksia tarjoavat mm. internet, oppikirja -cd ja ilmaiset sekvensseriohjelmat. Materiaali olisi hyvä kyetä laajentamaan myös muihin musiikkigenreihin. Kaupallistamisen ongelmaksi muodostuvat kontaktiopetuksen puute ja välittömän palautteen antamisen vaikeus. Materiaalin tekninen toteutus opiskelijoiden omilla laitteilla vaatii myös toimia yhteensopivuusongelmien välttämiseksi.

Asiasanat: blues, improvisaatio, musiikkiteknologia, oppimateriaali, vapaa säästys, musiikibisnes

ABSTRACT

Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Media
Digital Sound and Commercial Music

SAUNANEN HEIKKI: A Key to Piano Improvisation - the Introduction and Commercialisation of the Teaching Material for Blues Piano

Bachelor's Thesis, 68 pages + 3 appendices
December 2010

This study is based on the blues piano teaching material that was made for the keyboard studio in the music department in Jyväskylä University, and tries to find out how the material could be commercialised for wider use. The purpose of the material is to study blues and blues improvisation by the piano with the help of a computer. The material is meant to be used by the students of the music department and the class teacher department in Jyväskylä University, and this target group was considered when the material was planned. The basis of making the material was in several blues piano guides as well as my own experiences of and knowledge on playing and teaching blues piano. The main questions in this study are, how the material actually works in practice and what the theoretical possibilities are to commercialise the material.

The actual research was carried out by three teachers who teach free accompaniment by piano, two from the class teacher department and one from the music department. Each teacher formed a group of his/her students and used the material together with them. Additionally, two students from the music department tested how the material works in self- instruction. The material for the study was collected from the teachers and students through theme interviews, which were completely transcribed and analyzed with the help of the themes. The students also answered a questionnaire.

The results showed that the entire learning material was very successful. The results reveal that it was easier for the students to begin piano improvisation with the help of this learning material. The technology allowed group teaching and also gave each student the opportunity to improve his/her skills in his/her own pace. The results also show that the purpose of technology is not to replace the traditional contact teaching but to enhance the teaching methods of free accompaniment. As for commercialising and publishing the material, opportunities are offered e.g. through the Internet, CDs coming with textbooks and free sequencer programs. It would also be relevant to expand the material to other music genres. The problems in commercialising the material are the lack of contact teaching and the difficulty in giving direct feedback. The technical execution with the students' own devices may also need actions to avoid problems in the compatibility of the material and the device.

Keywords: blues, improvisation, music technology, learning material, free accompaniment, music business

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	6
2 TUTKIMUKSEN TAUSTAA.....	8
2.1 Käsitteiden määrittelyä.....	8
2.1.1 Blueskaava.....	8
2.1.2 Bluesasteikko ja miksolyydinen asteikko.....	9
2.1.3 Kolmimuunteisuus ja nuottien merkintätavat.....	10
2.1.4 Boogie-woogie	11
2.1.5 Improvisaatio ja komppi.....	12
2.2 Blues ja pianistit.....	12
2.3 Soitonoppaat.....	14
2.3.1 Blues piano.....	14
2.3.2 How to Play Blues Piano.....	17
2.3.3 Bruksklaver 2.....	18
2.3.4 Blues in ALL keys.....	20
2.3.5 Muut soitonoppaat.....	23
2.4 Aikaisemmat tutkimukset.....	24
2.5 Blues ja opetussuunnitelmat.....	25
2.6 Konstruktivistinen oppimiskäsitys tämän tutkimuksen taustana.....	26
3 TUTKIMUSASETELMA.....	29
3.1 Tutkimusongelma.....	29
3.2 Teemahaastattelu ja sähköpostikysely tiedonkeruumenetelminä.....	30
3.3 Haastatteluaineiston analysointi ja raportointi.....	31
3.4 Tutkimuksen luotettavuus.....	32
3.5 Tutkimuksen kohderyhmä.....	33
3.5.1 Opettajien taustatiedot.....	33
3.5.2 Opiskelijoiden taustatiedot.....	35
4 TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN.....	37
4.1 Tutkimuksen kulku.....	37
4.2 Materiaalin laadinta ja sen tekninen toteutus.....	37
4.2.1 Materiaalin sisältö ja rakenne.....	38
4.2.2 Ohjelmana Logic Education.....	41
5 TUTKIMUKSEN TULOKSET.....	43
5.1 Materiaalipaketin sisällön arviointi.....	43
5.2 Opetusta auttavat ja vaikeuttavat tekijät.....	45
5.2.1 Tietotekniikan edut ja haitat.....	45
5.2.2 Kuinka tietokoneavusteisuutta tulisi käyttää vs-opetuksessa?.....	46
5.2.3 Suhtautuminen ja valmiudet tietokoneavusteiseen opetukseen.....	48
5.2.4 Keyboard-studio opetustilana.....	50
5.3 Yleisarvio materiaalin toimivuudesta.....	51
5.4 Blues – avain improvisointiin	53
6 OPPIMATERIAALIN KÄYTTÖSOVELLUKSET TULEVAISUUDESSA	56
6.1 Materiaalin päivittäminen yhteensopivaksi kaikilla tietokoneilla	56
6.1.1 Ohjelmien valinta.....	56

6.1.2 Oppimateriaalin toimiminen laitteistosta riippumatta.....	57
6.2 Oppimateriaalin muuttaminen toiseen käyttöympäristöön.....	58
6.2.1 Internet-oppimateriaali.....	58
6.2.2 Oppikirja varustettuna cd:llä.....	59
6.3 Materiaalin täydentäminen muihin musiikkityyleihin.....	60
6.4 Oppimateriaalin julkaisu ja kaupallistaminen	60
7 TULOSTEN TARKASTELU JA POHDINTA.....	62
LÄHTEET.....	67
LIITTEET.....	69

1 JOHDANTO

Blues on aina ollut lähellä sydäntäni. Olen aloittanut seitsemänvuotiaana pianonsoiton ja jo kymmenvuotiaana tutustuin bluesiin. Tuolloin kansalaisopiston bändiopettaja opetti minulle bluesasteikon ja siitä saakka olen soittanut pianolla bluesia. Bluesin soitto on ollut oman musiikillisen kehityksen kannalta suuressa roolissa, sillä vielä tänäkin päivänä suurin osa soittamastani musiikista pohjautuu tavalla tai toisella bluesiin.

Yläasteajoistani lähtien olen ollut kiinnostunut myös musiikkiteknologiasta. Tutustuin ensiksi tracker -tyylisiin musiikinteko-ohjelmiin ja hyvin pian löysin midipohjaiset sekvensseriohjelmat, joiden kanssa olen työskennellyt aina näihin päiviin saakka. Kun yhdistää nämä kaksi jo kauan itselleni tärkeää asiaa, saa mielenkiintoisen yhdistelmän: bluespianonsoittoa tietokoneella. Mikä siis voisi olla mielenkiintoisempi opinnäytetyön aihe musiikkiteknologian opiskelijalle, jolla on taustalla myös musiikinopettajan koulutus?

Tämän opinnäytetyön tarkoitus on selvittää aiemman opinnäytetyöni jatkohyödyntämismahdollisuuksia. Aiemmassa tutkimuksessa tarkoituksena oli laatia bluesin soiton oppimateriaalipaketti Jyväskylän yliopistolla musiikin laitoksella sijaitsevaan keyboard-studioon, jossa on mahdollistettu vapaan säestyksen ryhmäopetus tietokoneavusteisesti OKL:n sekä musiikkikasvatuksen opiskelijoille. Oppimateriaali hyödyntää Logic Education 5.5-sekvensseriohjelmaa ja se muodostuu tehtävävihkosta sekä Logic -ohjelmalle tehdyistä tiedostoista, jotka sisältävät valmiiksi soitettuja taustoja. Tutkimustehtäväni liittyy siihen, kuinka laatimani oppimateriaali toimii käytännössä. Tutkimus on laadullinen ja tutkimusmenetelmänä käytän teemahaastattelua sekä sähköpostikyselyä. Tutkimukseen osallistui kolme materiaalia testaavaa opettajaa, heidän opetusryhmänsä sekä kaksi itseopiskelijaa.

Tutkimukseen ajankohtaisuutta pohdittaessa on keskeistä miettiä, kuinka oppimateriaalia voisi käyttää tulevaisuudessa ja millainen mahdollisuus materiaalin kaupallistamisella on. NykYTEknologia, uudet julkaisuformaatit ja

internet mahdollistavat teoriassa useita eri vaihtoehtoja, kuinka materiaali voitaisiin ottaa laajempaan ja tehokkaampaan käyttöön.

Tutkimus on tarpeellinen, koska keyboard-studion käytöstä ei ole vielä minkäänlaisia kokemuksia. Laatimani materiaalin avulla on saatu käyttäjäkokemuksia studion toimivuudesta opetus- ja oppimisympäristönä. Toinen selvä hyöty tutkimuksesta on, että tutkimuksen avulla saadaan tietoa ja kokemusta siitä, kuinka onnistunut tila on ja miten sitä voisi kehittää ja parantaa, jotta se olisi vieläkin käyttökelpoisempi.

2 TUTKIMUKSEN TAUSTAA

2.1 Käsitteiden määrittelyä

2.1.1 Blueskaava

Suurin osa bluesmusiikista rakentuu 12 tahdin kiertoon. Tämä tarkoittaa sitä, että samaa kahdentoista tahdin kiertoa soitetaan sekä melodioiden, että improvisoitujen soolojen taustalla läpi kappaleen.

The musical notation shows a 12-measure blues progression in 4/4 time, divided into three systems of four measures each. The chords are as follows:

- System 1: I7 (C7), (IV7) (F7), I7 (C7)
- System 2: IV7 (F7), I7 (C7)
- System 3: V7 (G7), IV7 (F7), I7 (C7), (V7) (G7)

NUOTTIESIMERKKI 1. Blueskaava (Harrison 2003, 15)

Yllä olevassa nuottiesimerkissä on yksi tyypillisimmistä blueskaavoista. 12-tahdin blues jakautuu kolmeen neljän tahdin osioon: Ensimmäiset neljä tahtia on yleensä I7 (tässä C7), välillä saatetaan tosin käydä IV7 -soinnulla (F7) toisessa tahdissa. Seuraavat neljä tahtia alkavat IV7 -soinnulla (F7) kahden tahdin verran, jonka jälkeen palataan takaisin ensimmäiselle asteelle (I7, C7). Viimeisten neljä tahdin ensimmäinen tahti soitetaan V7 -sointua (G7), jota normaalisti seuraa IV7 -sointu (F7), jonka jälkeen kaksi viimeistä tahtia käytetään ”turnarundiin”, jolla pyritään pääsemään sujuvasti taas kierron alkuun. Yleisimpiä tapoja on pysyä I7 -soinnulla (C7) tai vaihtaa V7 -soinnulle (G7) viimeisessä tahdissa. (Harrison 2003, 15.)

12-tahdisesta blueskaavasta on olemassa hieman erilaisia versioita. Kriss (1977,5) opettaa blueskaavan pelkillä kolmisoinnuilla. Palmqvist ja Nilsson (1996, 41) taas käyttävät I6 -sointua (esim. C6) septimisoinnun sijaan. Valitsin

edellä olevassa nuottiesimerkissä olevan sointukierron esiteltäväksi sointukierroksi siksi, koska se on omien kokemuksieni mukaan yleisimmin käytetty blueskierto.

The musical notation shows two staves in 4/4 time. The top staff contains four measures with the following chords: I⁷ C⁷, IV⁷ F⁷, IV⁷ C⁷, and IV⁷ C⁷. The bottom staff contains four measures with the following chords: V⁷ G⁷, IV⁷ F⁷, I⁷ C⁷, and (V⁷) (G⁷). The notes in the staves are represented by diagonal lines, indicating a placeholder for the actual melodic line.

NUOTTIESIMERKKI 2. Blueskaava

Toinen käytetty 12-tahtista bluesia harvinaisempi kaava on 8-tahtinen blues. Kahdeksantahtisen bluesin neljä viimeistä tahtia ovat identtisiä 12-tahtiseen bluesiin. Ensimmäisessä neljässä tahdissa pysytään ensimmäisellä asteella käyden kolmannessa tahdissa neljännellä asteella. (Kriss 1977, 6.) Vaikka käyttämässäni lähteessä on vain kolmisointuja kahdeksantahtisessa bluesissa, käytin nuottiesimerkki 2:ssä septimisointuja, koska ne tulivat esille jo 12-tahtisessa bluesissa.

Blueskaavaa voi käyttää mihin tahansa tahtilajiin ja sitä saatetaan joskus venyttää yli 12-tahtiseksi. Blueskaavaa voidaan venyttää 14, 16 tai 24 tahtia pitkäksi tai lyhentää alle 12-tahtiseksi. Peruspohja pysyy kuitenkin näissä kaikissa muodoissa samana. (Aebersold 1988, 2.)

2.1.2 Bluesasteikko ja miksolyydinen asteikko

Bluesasteikko rakentuu seuraavanlaisesti:

Intervalli: 1   p3   pu4   y4   pu5   p7   1
 Esim: C-bluesasteikko   C   Eb   F   F#   G   Bb   C

The musical notation shows a single staff in C major with the notes: C, Eb, F, F#, G, Bb, C. The notes are written as quarter notes on a treble clef staff.

NUOTTIESIMERKKI 3. C-bluesasteikko

Bluesasteikkoa käytetään bluesimprovisoinnin pohjana. Sitä voi käyttää missä kohtaa vain 12 tahdin blueskiertoa. Kaikki sävelet eivät välttämättä aina sovi harmonisesti kappaleeseen, mutta juuri tämä aiheuttaa sen, että soitto kuulostaa bluesilta. (Aebersold 1988, 4.)

NUOTTIESIMERKKI 4. Miksolyydinen asteikko (Harrison 2003, 11)

Miksolyydinen asteikko on kirkkosävellaji ja sen voi rakentaa duuriasteikosta alentamalla seitsemännen sävelen. Nuottiesimerkissä 4 on miksolyydinen asteikko C:stä, eli C-miksolyydinen. Miksolyydinen asteikko sisältää kaikki soinnun sävelet (nuottiesimerkissä C-miksolyydinen ja C7). Tämän takia se soveltuu hyvin esim. melodioiden ja improvisaatioiden soittoon dominanttiseptimisointujen päälle. Tätä tekniikkaa käytetään paljon bluesissa. (Harrison 2003, 12.)

2.1.3 Kolmimuunteisuus ja nuottien merkintätavat

Lähdeaineistona käyttämissäni soitto-oppaissa on hyvin paljon eroja kolmimuunteisuuden merkitsemisessä. Nuottiesimerkissä 5 on kaksi soitonoppaissa käytettyä tapaa kirjoittaa kolmimuunteisia kahdeksasosia. Olen valinnut käytettäväksi tässä tutkielmassa merkintätavan A, koska se on esim. jazzissa yleinen merkintätapa ja siksi, koska se on mielestäni selkeämpi. Selkeyden vuoksi käytän kaikissa nuottiesimerkeissä A-tapaa. Myös tapauksissa, joissa nuottiesimerkin lähteessä olisi käytetty B-merkintätapaa, olen esittänyt asian merkintätavalla A.

NUOTTIESIMERKKI 5. Kolmimuunteisuuden soittotavat (Palmqvist & Nilsson 1996, 42)

Bassokuvioiden nuotinnuksissa, kuten esim. boogie-woogie-bassokuvioidissa, olen valinnut käytettäväksi molliterassin tai ylinousevan sekunnin kohdalla molliterassin (ks. esim. nuottiesimerkki 6, kohta C). Eri soitonoppaissa on käytetty molempia tapoja merkitä kyseistä nuottia. Valitsin molliterassin siksi, että se kuuluu bluesasteikkoon ja siksi, koska sen luonne on samantapainen kuin bluesasteikon blue-notella.

2.1.4 Boogie-woogie

Boogie-woogie on bluesin alalaji. Se on soolopianotekniikka, jolle on tyypillistä nopeat tempot ja eteenpäinpyrkivät vasemman käden kuviot. Boogie-woogie on tyylinä hyvin perkussiivinen. Oikean käden tehtävänä on soittaa yksiaänisten motiivien ja sointupohjaisten iskujen tai synkooppien yhdistelmiä.

NUOTTIESIMERKKI 6. Boogie-woogien vasemman käden komppeja (Harrison 2003, 17 ja 19; Kriss 1977, 25; Palmqvist & Nilsson 1996, 42)

Yllä olevassa nuottiesimerkissä on muutama yleisesti käytetty boogie-woogie-bassokuvio. A-komppi on perinteinen niin blues- kuin rocktyyleissäkin käytetty komppi, jossa kaksiaänisesti vaihtelevat perusääni - kvintti ja perusääni - seksti. B-komppi on yksiaäninen ja se alkaa ja loppuu oktaavihyppyyn ja niiden välissä on kromaattinen nousu terssiltä kvintille. C-komppi on ylöspäin nouseva puolen tahdin yksiaäninen kuvio, joka alkaa perusääneltä nousten molliterassin ja duuriterassin kautta kvintille. D-komppi yhdistelee kaksiaänistä ja yksiaänistä

kuviota alkamalla perusääni - kvintti -asetelmasta ja tulemalla tahdin toiselle ja neljännelle iskuille molliterassin kautta duuriterassille. Tämä komppi on boogiewoogien lisäksi tyypillinen myös Chicago-bluesissa. (Harrison 2003, 17–20.)

2.1.5 Improvisaatio ja komppi

Improvisaatio sanana on juuriltaan ranskankielisestä sanasta improvisaation ja tarkoittaa ennalta näkemätöntä ja odottamatonta. Improvisaatio ymmärretään tiettyjen musiikillisten asioiden enemmän tai vähemmän valmistelematonta luomista, mikä tapahtuu sillä hetkellä, kun musiikkia esitetään. Populaarimusiikissa improvisaatiolla on merkittävä elementti. Improvisointi on erityisen tyypillistä jazzissa, mutta improvisaation juuret ulottuvat myös bluesmusiikkiin. Populaarimusiikin kaikista tyypillisintä onkin 12-tahtisen bluesin muuntelu. (Dahlstedt 1978, 116–118.)

Komppi on lyhennetty englannin kielen sanasta accompaniment ja se tarkoittaa säestystä tai säestysryhmää. Lyhennystä käytetään myös ruotsin kielessä ja usein käytetään myös sanan verbimuotoa kompata. Termiä käytetään enimmäkseen jazz-, pop- ja iskelmämusiikissa joko musiikillisesta säestyksestä yleensä tai rytmiryhmästä (jazz). (Silen 1978, 488.)

2.2 Blues ja pianistit

Blues on mustan musiikin perusta. Sen luomalle pohjalle perustuvat niin gospel, jazz, rhythm & blues kuin soulkin. Bluesin vaikutukset ovat ulottuneet jossain määrin myös folk-, kantri- ja rockmusiikkiinkin. Blues on alun perin kulkeutunut Amerikkaan Afrikasta tuotujen orjien mukana ja se on tarkoittanut musiikin lisäksi myös identiteettiä ja elämäntapaa. Blues terminä otettiin käyttöön vuonna 1870. Sitä ennen se oli ollut kansanmusiikkia 150 vuoden ajan. Sanotaan, että blues on yhdistelmä afrikkalaista rytmikkaa, brittiläistä folkperinnettä ja vuosisatamme alun viihdemusiikkia. (Rauhala 1992, 3.)

Bluespianistit ovat saaneet bluesin historiassa paljon vähemmän huomiota kuin kitaristit. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö bluespianisteja olisi ollut, vaan heitä oli luultavasti lähes yhtä paljon kuin kitaristejakin. Bluespianonsoitto periytyi ragtimesta sekä barrelhouse-tyylistä, joka oli sekoitus bluesia ja ragtimea. Osa bluespianisteista suuntasi pohjoiseen kohti Detroitia ja New Orleansia, mutta monet heistä seurasivat enemmänkin itä-länsi -suunnassa toiminutta muuttoliikettä ja jäivät täten etelän alueelle elämään. Useat etelään jääneistä pianisteista olivat omien sanojensa mukaan ammattilaisia ja elättivät itsensä soittamalla pianoa missä tahansa piano sattui olemaan. Pianistien liikkuvuutta yleensä rajoitti vain ja ainoastaan se asia, että keikkapaikalla tuli olla piano. (Oliver 1983, 76–77.)

Blues musiikkina, muilla soittimilla kuin pianolla, perustuu usein ihmisäänien matkimiseen. Kitaralla käytettävällä slide-tekniikalla, huuliharpulla, viululla jne. on pyritty matkimaan ihmisääntä tavalla tai toisella. Pianisteilla ongelmaksi on muodostunut eurooppalaisen diatonisen asteikon äänen puhtaus, joka on vierasta bluesille. Tämä teki bluesin soittamisen pianolla hankalammaksi. Siksi bluespianistit usein soittavatkin mieluummin pianolla, josta saa metallisen, onton äänen tai pianolla, joka on hieman alavireessä. Juuri vireen takia bluespianistit eivät välttämättä tahdo soittaa suurilla flyygeleillä, koska niillä ei pysty soittamaan ”epävireisesti”. Afrikkalaisissa instrumenteissa on yleensä jonkunlainen laite, jolla saa aikaan surisevan äänen tai joku muu keino, jolla saa muunnettua täysin puhtaan nuotin värähtelevämmäksi. Bluespianistin kohdalla ongelman ratkaisi usein se, että piano oli joko pahasti epävireessä tai vasaroiden huopakeros oli kulunut. Joskus pianisti saattoi myös laittaa sanomalehden kielien taakse tai laittaa jopa nastoja vasaroihin, jotta ääni muuttuisi. Eräs hyvin yleinen keino oli myös poistaa pystypianosta etuseinä. (Oliver 1983, 85–86.)

Edellä mainituilla keinoilla saatiin siis muutettua pianosta soundia, mutta tämä ei vielä ratkaissut esim. sitä, kuinka matkia kitaristien käyttämää kielten venyttämistä tulevia soundeja. Bluespianistit alkoivat matkia venyttelyä siten, että he alkoivat käyttää riitasointuja yhdistämällä tahallisesti toisiinsa sellaisia nuotteja, jotka olivat kaikkien pianonsoittosääntöjen vastaisia. Kitaristien käyttämää slide-tekniikkaa pianistit matkivat soittamalla pienen etuheleen

puolisävelaskelta tarkoitettua säveltä alempaa. Pianobluesille merkittävä piirre on bassokuviot. Ne ovat usein itseään toistavia ja hyvin samanlaisia kuin kitaristeillakin. Toinen yleisesti käytettävä bassokuvio on walking bass. Pianoblues on periaatteessa kaksijakoista musiikkia, jossa bassokuviot etenevät tasaisesti oikean käden soittaessa päälle rytmisiä melodiaosuuksia. Siksi bluespianistien soittotapa onkin ilmeisen selvä merkki afrikkalaisuuden säilymisestä bluesissa. Koska pianon luonne oli vahvasti rytmillinen, se sopi hyvin leireille, savottakyltiin ja barrelhouse-kapakoihin johtuen sen vahvasti rytmisoittimellisesta luonteesta. Samasta syystä se oli hyvä soitin myös vuokranmaksujuhliissa sekä pohjoisten kaupunkien klubeissa. Vuokranmaksujuhlat tarkoittivat sitä, että talon isäntä järjesti kieltolain aikana juhlat pystyäkseen maksamaan vuokran. Juhlissa oli usein pianisti ja kotipolitoista viskiä ja juhliin pääsi neljännesdollarilla. (Oliver 1983, 86–89.)

2.3 Soitonoppaat

Soitonoppaista keskityn pääasiassa neljään hyödylliseksi kokemaani oppaaseen: Mark Harrison: Blues piano (2003), Eric Kriss: How to play blues piano (1977), Hans Palmqvist & Carl-Gustaf Nilsson: Bruksklaver 2 ja Jamey Aebersold: Blues in ALL keys (1988). Lisäksi olen esitellyt lyhyesti muutaman muun soitonoppaan, joihin tätä tutkielmaa tehdessäni tutustuin.

Omat mielipiteeni perustuvat niihin kokemuksiin, joita omat soitonopettajani ovat pianotunneilla minulle opettaneet. Sen lisäksi olen käyttänyt myös kokemuksia, joita olen huomannut soittaessani bluesia tai opettaessani bluesia oppilailleni.

2.3.1 Blues piano

Mark Harrisonin vuonna 2003 tekemä kirja Blues piano on täysin bluespianon soittoon keskittyvä kirja. Kirjan mukana on CD-levy, joka sisältää 94 kirjan esimerkkiä soitetussa muodossa. Kirja alkaa kertomalla tiiviisti johdantona, mitä on blues ja minkälaisia blues-tyylejä on olemassa. Tämän jälkeen käydään toisessa luvussa läpi asteikot ja soinnut. Harrison esittelee duuriasteikon,

sävellajien etumerkinnät, miksolyydisen asteikon, pentatonisen asteikon ja bluesasteikon. Myös kaikkien asteikkojen muodostamisperiaate opetetaan. Lisäksi kaikki käsitellyt asteikot, pentatonista asteikkoa lukuun ottamatta, on kirjoitettu kaikkiin sävellajeihin.

Asteikkojen jälkeen Harrison esittelee soinnut. Hän käy läpi kaikki kolmisoinnut, nelisoinnuista maj7-, m7-, m7b5- ja 7-soinnut. Lisäksi käydään läpi 9-sointu. Dominanttiseptimisoinnusta ja dominanttinoonisoinnusta käydään myös läpi niiden käännökset. Tämän jälkeen Harrison kertoo pienten nuottiesimerkkien avulla, kuinka käyttää miksolyydistä, pentatonista ja bluesasteikkoa dominanttisointujen päälle. Harrisonin mukaan myös rinnakkaissävellajin bluesasteikkoa voi käyttää dominanttisoinnun päälle (C7 -soinnun päälle käy C-bluesasteikon lisäksi myös A-bluesasteikko).

Asteikkojen ja sointujen jälkeen tutustutaan kolmannessa luvussa blueskaavaan. Se on esitelty neljässä sävellajissa samanlaisena kuin nuottiesimerkissä 1. Tämän jälkeen Harrison käy läpi vasemman käden komppikuvioita.

NUOTTIESIMERKKI 7 Vasemman käden komppikuvioita (Harrison 2003, 17–19; 22)

Kuviot on jaettu neljään ryhmään (ks. nuottiesimerkki 7). Ensimmäisessä ryhmässä käytetään intervaleja, toisessa kolmen äänen sointuja, kolmannessa yksittäisiä ääniä ja neljännessä ryhmässä on kompit, joissa on rytmisiä etuiskuja. Vasemman käden komppien lisäksi Harrison käsittelee myös walking bass -kulkuja vasemmalle kädelle. Kaikki vasemman käden kompit ja walking bass:n muodostaminen on selitetty hyvin perusteellisesti ja erilaisia vasemman käden komppivaihtoehtoja on annettu runsaasti.

Neljännessä luvussa Harrison (2003) käsittelee blues sointujen hajotusta ja komppaamista. Kirjassa käydään soinnutukset kolmi-, neli- ja viisisoinnuille. Sointuja käytetään sekä oikealla kädellä aiemmin opittujen vasemman käden

komppien päälle, tai vasemmalla kädellä soittaen oikealla melodiaa. Tavallisten kolmi-, neli- ja viisisointujen lisäksi Harrison selvittää, kuinka sointua voi käyttää pikaisesti neljännellä asteella tahdin aikana. Tällä tarkoitetaan sitä, että esim. C7 -soinnulla käydään pikaisesti F-duurissa ja tullaan takaisin C-duurille. Miksolyydisen asteikon terssien ja kolmisointujen kuljetussäännöt on myös selvitetty, sekä septimi-terssi -soinnutus, jossa käytetään oikealla kädellä vain septimiä ja terssiä. Neljännen luvun lopussa on kahden tahdin lopetuksia ja ”turnaroundeja” blueskiertoon.

Viides luku keskittyy oikean käden tekniikoihin ja soolon soittamiseen. Esimerkkien kera kirjassa näytetään ensiksi kuinka etuheleet tulee soittaa. Tämän jälkeen kerrotaan kuinka seksti- ja terssikulkuja voi käyttää bluesissa. Sen jälkeen neuvotaan kuinka urkupistettä voi käyttää hyväksi bluesasteikossa ja kuinka bluesasteikoita voi yhdistellä sooloa soittaessa. Luvun lopuksi opetetaan vielä muutama kuuluisa ”lick”. Tämä tarkoittaa improvisointikuviota tai lyhyttä melodianpätkää, josta voi tulla artistin ”tunnusmerkki” (Ervola 2001, 121). Sitten käydään läpi tremolojen soittaminen sekä klustersointujen ja -arpeggioiden käyttö bluesissa. Kaikista näistä asioista on selkeät nuottiesimerkit kirjassa ja lisäksi ääninäytteet CD:llä. Luvussa käsiteltäviä asioita on paljon ja niiden tarkempi tutkiskelu tämän tutkielman tiimoilla ei ole mielestäni oleellista.

Kuudennessa ja viimeisessä luvussa on seitsemän erilaista blues-kappaletta, joissa on pyritty käyttämään kuuluisien bluespianistien tekniikoita. Kappaleet ovat kohtuullisen vaikeita ja siksi CD:lle on tehty sekä hidas, että oikea versio kappaleesta, jotta harjoittelu kävisi helpommin.

Kokonaisuudessaan Harrisonin Blues piano -kirja on erittäin kattava paketti bluespianon soitosta. Siitä löytyy soitettavaa kaiken tasoille soittajille. Kirjassa käsitellyt asiat on selitetty hyvin perinpohjaisesti ja kaikista asioista on selkeät nuottiesimerkit. Kirjassa annetaan todella hyvät lähtökohdat improvisoinnille ja soolon soittamiselle, mutta ainoana huonona puolena kirjasta näen sen, että improvisointiin ei ole kiinnitetty huomiota esim. erillisessä improvisointiluvussa. CD-levyllä olevat taustat kuudennen luvun kappaleisiin on tehty siten, että vasemmassa kanavassa on bändi ja oikeassa piano. Tämä mahdollistaa

pelkkien taustojen kanssa harjoittelun, jolloin voi harjoitella myös improvisointia, koska melodiaa ei tule nauhalta.

2.3.2 How to Play Blues Piano

Eric Krissin (1977) tekemä kirja *How to Play Blues Piano* on kokonainen kirja bluesin soittamisesta pianolla. Kirja on suunnattu aloitteleville bluespianisteille, sillä materiaali on suhteellisen helppoa.

Kriss aloittaa esittelemällä blueskaavan rakenteen sekä 12-, että 8-tahtisena. Heti alkuun Kriss esittelee tai antaa soittajalle tehtäväksi opiskella blueskaavan useassa sävellajissa, mikä on mielestäni erittäin hyvä asia. Myös kirjan kappaleissa on käytetty eri sävellajeja. Sen sijaan, että Kriss olisi jatkanut perinteisen blueskaavan läpikäymistä jonkun kappaleen kautta, Krissin ensimmäinen kappaleessa on tehty vasemmalle kädelle sointukäännöksiä siten, että kaikissa soinnuissa ei ole perussäveltä ja sointurakennekin on hieman erilainen kuin juuri opetettu blueskaava.

Läpi kirjan kantavana ideana on esitellä joku asia sivun aikana ja soittaa sen jälkeen asiaan liittyvä kappale. Kirja käsittelee teoria tai soittoteknisistä asioista bluenoten, synkopoitujen rytmien soittamisen, neljäsosien soittamisen vasemmalla kädellä, walking bass, triolien soittamisen, etuheleet (slidet) ja improvisoinnin. Tämän lisäksi kirjassa esitellään monta eri bluesin soittotyyliä (mm. folkblues, deltablues, boogie-woogie-tyyli ja Jimmy Yancey -tyyli). Ideana esitellä nämä asiat ovat ihan hyviä, mutta toteutus tässä kirjassa on mielestäni huono. Kirjassa käytettävät kappaleet ovat Eric Krissin itsensä säveltämiä muutamaa kansanlaulua lukuun ottamatta ja ne ovat mielestäni, eri tyyleistä huolimatta, liian samanlaisia. Soittaessani läpi kirjan kappaleita, sain vain muutaman kappaleen kuulostamaan bluesilta. Krissin sovitukset (1977) ovat suhteellisen helppoja: jos vasemmalla kädellä on joku vaikeampi kuvio (esim. boogie-woogie-basso), oikealle kädelle on kirjoitettu melkein poikkeuksetta pitkiä sointuja. Jos taas oikealla kädellä on kahdeksasosa- tai triolimelodioita, vasen käsi soittaa silloin neljäsosa- tai puolinuotteja. Kriss ei ole maininnut kirjassaan kolmimuunteisuutta, mikä tuottanee aloittelevalle pianistille ongelmia.

Jos ei tiedä pitääkö kappaleet soittaa kolmimuunteisina vai ei, kappaleet eivät kuulosta siltä kuin niiden pitäisi.

Kirjan lopussa Kriss (1977) on käyttänyt improvisointiin kaksi aukeamaa. Kriss lähestyy improvisointia siten, että osaamme luonnostamme improvisoida. Esim. keskustelu toisen henkilön kanssa on improvisointia. Toinen kysyy, mitä kuuluu, ja tähän on pystyttävä vastaamaan. Se on jo improvisointia. Kriss vertaa keskustelua bluesimprovisointiin. Jos vastaat kysymykseen, että sinulle kuuluu hyvää, sitä voi verrata bluesissa pieneen riffiin. Soolo kasautuu näin ollen riffeistä. Lisäksi Kriss esittää kaavion, kuinka improvisoinnissa jännityksen tulisi ensiksi kasvaa, päästä huippukohtaan, laskeutua huippukohdasta alas ja alkaa kasvattaa jännitystä uudelleen. Improvisaation voi myös piirtää etukäteen graafisena notaationa, josta käy ilmi mihin suuntaan melodian tulisi kulkea. Lisäksi Kriss esittelee muutaman riffin yhden teeman pohjalta varioiden ja kehottaa kehittämään omia variaatioita riffistä. Improvisointiosuuden jälkeen kirjassa on kappale, jossa on lyhyitä, yhdestä kuuteen tahtia pitkiä pätkiä jätetty oikealle kädelle tyhjäksi, jotta tyhjiin kohtiin voi improvisoida. (Kriss 1977, 54–61.)

Mielestäni bluesimprovisoinnin vertaaminen keskusteluun on hyvä idea. Myös riffien rakentelu, soolojen suunnittelu ja huippukohtaan pyrkiminen ovat hyviä improvisointia kehittäviä asioita. Kriss ei kuitenkaan anna mitään konkreettista asteikkoa tai muuta tapaa lähestyä soolon soittamista, vain muutaman riffin. Tämä ei mielestäni riitä, jos tarkoituksena on oppia improvisoimaan blueskaavaan tai mihin tahansa sointukiertoon.

2.3.3 Bruksklaver 2

Hans Palmqvistin ja Carl-Gustaf Nilssonin Bruksklaver-sarjan (yhteensä kolme osaa) toinen osa (1996) käsittelee neljää suurempaa aihekokonaisuutta, joista yksi on blues. Bruksklaver-sarja on tehty pianisteille ja sitä käytetään Jyväskylän Yliopiston musiikkikasvatuksen vapaa säestys -opinnoissa. Koska kyseessä ei ole bluesin soitonopas, vaan yleisopas vapaaseen säestykseen, asioita käydään hyvin nopeassa tempossa ja pintapuolisesti läpi (noin yksi

aukeama/ asia). Kyseessä on siis tiivis, joskin suhteellisen suppea paketti bluesin soitosta. Suppeutta kuvaa mielestäni hyvin se, lähes kaikki kappaleet ovat C-duurissa, ainoastaan yksi Bb-duurissa ja yksi G-duurissa.

NUOTTIESIMERKKI 8 Bluesin komppimalli (Palmqvist & Nilsson 1996, 41)

Aluksi kirjassa opetetaan blueskaava, jonka jälkeen näytetään yksi tapa soittaa 12 tahdin kierto kompaten. Kompissa on vasemmalla kädellä perinteinen walking bass -linja (ks. nuottiesimerkki 8) , joka lähtee perussävelestä ja nousee terssin, kvintin ja sekstin kautta oktaaviin ja laskee sieltä takaisin. Oikealla kädellä on osittain synkopoiva komppi. Samalle oikean käden kompille suositellaan soitettavan myös erilaisia boogie-woogie-bassokulkuja, joita on kirjassa esitelty neljä erilaista. Tässä vaiheessa kirjassa esitellään, että boogie-woogie on kolmimuunteista ja se voidaan merkitä kahdella eri tavalla (ks. nuottiesimerkki 5). Palmqvist ja Nilsson käyttävät kirjassaan (1996) molempia merkintätapoja ja mielestäni yhdenmukaisuuden puuttuminen tekee nuotinluvun ja soittamisen hankalaksi. Vaikeinta nuotinluku on kappaleissa, joissa vasemman käden rytmi on merkattu pisteellisellä kahdeksasosalla ja kuudestoistaosalla, kun taas oikealla kädellä on pelkkiä kahdeksasosia (Palmqvist & Nilsson 1996, 46). Kun bassotyylit on esitelty, opetellaan niiden päälle soittamaan oikealla kädellä melodioita. Ensimmäiset harjoitukset on kirjoitettu kokonaan auki molemmille käsille, myöhempisiin harjoituksiin on kirjoitettu vain melodia ja ohje soittaa sitä jonkun boogie-woogie-bassokulun kanssa. Kaikki boogie-woogie-bassokuluilla tarkoitettut kappaleet on kirjoitettu C-duuriin. Mielestäni tämä on erittäin huono asia, koska silloin soittaja helposti jää soittamaan tyyliä vain yhdestä sävellajista, eikä vaivaudu opettelemaan asioita siten, että ne olisivat siirrettävissä myös muihin sävellajeihin.

Seuraavaksi kirjassa (Palmqvist & Nilsson 1996) käsitellään sointuja, joita laajennetaan aina 9- ja 13-sointuihin saakka. Sointujen käyttöä opetetaan sekä

walking bass:n että bändin kanssa soittaessa (soinnut vasemmalla kädellä). Vasemmalla kädellä sointujen soittamista käsitellään yhteensä noin sivun verran, jolloin siirrytään seuraavaan asiaan, improvisointiin. Bluesosion lopuksi on esitelty muutama vaihtoehtoinen bluessointukulku ja näytetty, kuinka soinnut tulee kulkuihin ottaa. Sointujen muodostamisen periaatetta ei käsitellä millään tavalla, vaan kirjassa esitellään suoraan valmis malli siitä, kuinka soinnut tulee ottaa. Tämä ei mielestäni palvele kovin hyvin tarkoitusta, sillä soittaja ei saa kuvaa siitä, kuinka samat soinnut muodostetaan jos sävellaji onkin joku muu kuin kirjassa käsitellyt C-, Bb- tai G-duuri.

Improvisointia lähestytään kirjassa miksolyydisen asteikon ja bluesasteikon kautta. Kirjassa on kirjoitettu nuotille kyseiset asteikot C:stä, F:stä ja G:stä ja kehoitetaan transponoimaan asteikkoja myös muihin sävellajeihin. Asteikkojen muodostamisperiaatteista ei kuitenkaan kerrota mitään, vaan ne jäävät oppilaan tulkinnan varaan. Yleisesti ajatellaan, että bluesasteikkoa voi soittaa samassa sävellajissa menevään blueskiertoon (Esim. C-bluesasteikkoa C:stä alkavaan blueskiertoon) läpi kappaleen (Aebersold 1988, 4). Palmqvist ja Nilsson taas kehottavat soittamaan jokaiselle soinnulle rakentuvaa omaa bluesasteikkoa, millä tarkoitetaan sitä, että C7 -soinnulle tulisi soittaa C-bluesia, F7 -soinnulle F-bluesia ja G7 -soinnulle G-bluesia. Improvisointia lähestytään asteikkojen lisäksi myös sointusävelien soittamisen ja pienten riffien rakentelun kautta, mutta kokonaisuudessaan improvisaatio-osuus jää niin suppeaksi, etten usko sen antavan kovinkaan hyviä valmiuksia improvisointiin.

2.3.4 Blues in ALL keys

Jamey Aebersoldin Blues in ALL keys -kirjan (1988) ideana on oppia soittamaan bluesia kaikissa kahdessatoista sävellajissa. Kirjan mukana tulee äänite, johon on soitettu rummut, basso ja piano. Kirja on tehty kaikille instrumenteille ja tästä syystä kaikista kappaleista on nuotit niin C-, Es- kuin Bb-vireisille soittimille. Päälähtökohtana on oppia improvisoinnin kautta. Kappaleisiin on kirjoitettu 12 tahdin mittainen melodia, jonka jälkeen sointujen lisäksi kappaleisiin on kirjoitettu vain skaalat, joiden avulla voi improvisoida. Kappaleiden ja bluesin

kaikissa sävellajeissa soittamisen lisäksi kirjassa kerrotaan kuinka aloittaa ja kehittää omaa jazztyylistä improvisointia bluesiin.

Aebersold lähtee kirjassaan (1988) liikkeelle ajatuksesta, että kaikissa sävellajeissa pitäisi pystyä soittamaan bluesia instrumentista riippumatta. Aloitussävellaji pitää valita sen mukaan, mikä tuntuu helpoimmalta soittaa ja mihin sormet nopeimmin tottuvat. Harjoittelun tulisi olla nuotista lukien soittamista, korvalla soittamista sekä sointuprogressioiden ja skaalojen pohjalta soittamista. Soittamisen kannalta on tärkeää myös opetella sointukulut ja skaalat ulkoa, niin oppiminen käy helpommin. Vaikka kirja sisältää kaksitoista kappaletta, jotka käsittelevät kaikki kaksitoista sävellajia, Aebersold suosittelee opettelemaan myös melodioiden ja sointukiertojen transponointia muihin sävellajeihin, sillä se kehittää korvaa ja taitoa improvisoida kaikissa sävellajeissa sujuvasti. Mielestäni kaikissa sävellajeissa soitto ja improvisointi on tärkeää. Alkuun pääsee mielestäni myös vähän pienemmällä sävellajiosaamisella, mutta tullakseen hyväksi soittajaksi on kaikkiin sävellajeihin tutustuttava. (Aebersold 1988, 2, 9.)

Seuraavaksi Aebersold opettaa bluesasteikon. Heti asteikon opettamisen jälkeen kuitenkin varoitetaan, että liiallisella bluesasteikon käytöllä soitosta tulee tylsää ja elotonta. Siksi improvisoinnissa soittajan tulisi osata käyttää monipuolisesti asteikoita ja sointusäveliä soitossaan ja vain värittää soittoaan bluesasteikolla. Bluesasteikosta siirrytään sujuvasti blueskaavaan, josta on esitelty peruskaavan (ks. nuottiesimerkki 1) lisäksi kuusi variaatiota.

The image shows three staves of musical notation for a blues scale exercise. Each staff contains six measures of chords, indicated by diagonal lines. The chords are as follows:

- Staff 1: C7, F7, C7, Gm7, C7
- Staff 2: F7, (F#o7), F7, C+, Dm7, Em7, Ebn7
- Staff 3: Dm7, G7, Em7, A7, Dm7, G7

NUOTTIESIMERKKI 9 Blueskaava (vrt. Aebersold 1988, 15)

Kuudesta variaatiosta käytetään kuitenkin vain kahta kirjan kappaleissa. Ne on esitelty yllä olevassa nuottiesimerkeissä. Ainoa ero näillä kahdella blueskierrolla on tahdeissa 6–8 olevat soinnut. Suluissa on toinen variaatio siitä, kuinka kyseiset tahdit soitetaan kirjan kappaleissa. Kaikissa kirjan kappaleissa sointurakenne on sellainen, että A- ja B-osassa soitetaan sointukiertoa, joka ei ole suluissa ja C-osassa soitetaan suluissa olevan sointukierron mukaisesti. Tämä on hyvä asia siinä mielessä, että kun opettelee sointukierron yhdessä sävellajissa, niin seuraava sävellaji on helpompi opetella, koska siinä on sama sointurakenne. Mielestäni olisi voinut olla hyödyllistä käyttää myös muita sointukiertoja. Toisaalta kirja keskittyy improvisointiin, eikä sointurakenteisiin, joten silloin lienee helpompaa lähestyä improvisointia uusissa sävellajeissa, kun sointupohja on sama.

Aebersoldin käyttämissä blueskierroissa on paljon jazzissa käytettyjä II-V-(I)-sointukulkuja. II-V-I -kululla tarkoitetaan sitä, että esim. C-duurissa ensin tulee toisen asteen sointu Dm7, jota seuraa viidennen asteen sointu G7, joka purkautuu ensimmäiselle asteelle CMaj7. Bluesissa käytetään ensimmäisen asteen soinnussa Maj7-soinnun tilalla dominanttiseptimisointua. Aina II-V-I -kulku ei ole täydellinen, millä tarkoitetaan sitä, että viides aste ei purkaudu lainkaan ensimmäiselle asteelle (ks. esim. nuottiesimerkki 9, tahdit 9–10). Tämä on jazzissa hyvin tyypillistä. (Aebersold 1988, 5–6)

Improvisointia suositellaan lähestyttävän laulamalla. Näin improvisoinnin rajoitteena ei ole se, kuinka hyvin hallitsee soittimen. Laulua kannattaa nauhoittaa ja opetella soittamaan omalla instrumentillaan samalla artikulaatiolla, dynamiikalla ja muutenkin samanlaisella tulkinnalla kuin laulu nauhalla kuulostaa. (Aebersold 1988, 6.)

Mielestäni laulaminen on hyvä lisä improvisointiin. Sillä saa luotua hyvin paljon järkeä oman instrumenttinsa improvisaatioon. Kaikki eivät ole kuitenkaan tottuneita laulajia, varsinkaan jos on kyse improvisaatiosta. Siksi improvisoitu laulaminen esimerkiksi pianotunnilla voi aluksi tuntua hankalalta. Näin ollen en itse aloittaisi heti lauluimprovisaatiolla omien oppilaideni kanssa, vaan tutustuttaisin heidät instrumentin avulla improvisointiin ja sitä kautta rohkaisisin

heitä myös lauluimprovisointiharjoitteluun. Eri asia on tietysti silloin, jos lauluimprovisointi on piano-oppilaalle jo entuudestaan tuttua.

NUOTTIESIMERKKI 10. Jazz-tyylinen lähestymistapa improvisointiin (Aebersold 1988, 7)

Bluesimprovisaation harjoitteluun kirja tarjoaa jazzista hieman tutumman lähestymistavan. Yllä olevassa nuottiesimerkissä on lyhykäisyydessään selvitetty idea C7 -soinnun pohjalle. Ajatuksena on se, että ensiksi opetellaan soittamaan blueskaavaan pelkästään kunkin soinnun pohjasävel. Sen jälkeen ensimmäiset kaksi säveltä soinnusta alkavasta asteikosta, sitten kolme, sitten viisi. Sen jälkeen kolmisoinnut (pohjasävel, terssi ja kvintti) ja lopulta koko asteikko. Tärkeää improvisoinnissa on myös terssien ja septimien paikka. Näillä soittaja määrittää kuuntelijalle, missä kohtaa blueskiertoa ollaan menossa. Terssien ja septimien merkkäminen on soitossa tärkeää, jotta soundi ja harmonia pysyy improvisoidessa mielessä. Merkkämisellä tarkoitetaan sitä, että tahdin ensimmäisellä ja kolmannella iskulla olisi joko soinnun septimi tai terssi. Kun merkkäminen onnistuu terssillä ja septimillä, voi merkkäamista laajentaa siten, että ensimmäiselle ja kolmannelle iskulle soitetaan sointusävelistä (1, 3, 5, tai 7). Improvisointia voi värittää myös sillä, että siirrytään seuraavalle soinnulle sointusäveltä puolisävelaskelta alemman sävelen kautta. (esim. C7 -soinnulle mentäessä edellisen tahdin viimeinen kahdeksasosa A ja ensimmäiselle iskulle soitetaan Bb). (Aebersold 1988, 7–9.)

2.3.5 Muut soitonoppaat

Olen tutustunut edellä mainittujen soitonoppaiden lisäksi Lee & Progris:n (1982) tekemään Jazz Boogie Woogie and the Blues -oppaaseen. Kirja sisältää 50 ”oppituntia” boogie-woogien ja bluesin soittoa. En käsittele kirjaa yksityiskohtaisemmin, koska siinä on vain hyvin vähän tekstiä selittämässä oppituntien nuotteja ja lisäksi kirja ei anna mielestäni mitään uutta edellä tutkimieni kirjojen aineistoon.

Toinen soitonopas, tai paremminkin nuottikirja, jonka jätin vähälle analysoimiselle, on Eduard Pützin Mr. Clementi goin' on holidays – Short exercises for piano in blues and rock styles (1976). Kirja on tehty klassisen pianonsoiton opiskelijoille ”välipalaksi” ja sen huomaa esimerkiksi siitä, että kappaleissa on klassisen musiikin tyyliin merkitty dynamiikat, legatolinjat, sormitukset jne. Mielestäni tämä on erittäin huono kirja niin bluesia kuin rockiakin aloitteleville pianisteille että myös klassisille pianisteillekin.

Kolmas soitto-opas, jonka haluan mainita, on Dr. Johnin Dr. John teaches New Orleans Piano Vol 1 (1996). Kirjassa on käsitelty New Orleans -tyylistä bluespianon soittoa. Kirja sisältää CD:n, johon Dr. Johnia on haastateltu. Levyllä Dr. John soittaa kappaleita ja kertoo mm. kuinka kappaleen komppi muodostetaan ja esittelee eri soittajien soittotyylejä. En käsittele kuitenkaan tätä kirjaa laajemmin tässä tutkielmassa siksi, koska mielestäni se ei ole suppeutensa takia kovin olennainen.

2.4 Aikaisemmat tutkimukset

Aiheeseen liittyvää tutkimusta on tehty hyvin vähän. Olen onnistunut löytämään vain yhden tuoreen tutkimuksen tietokoneavusteisesta pianonsoiton opetuksesta. Anja Oksanen on vuonna 2003 valmistuneessa väitöskirjassaan ”Digitaalisia oppimateriaalisovelluksia luokanopettajakoulutuksen pianonsoiton opetuksessa” tehnyt tutkimuksen, jonka lähtökohtana on ollut kehittää tutkijan omaa työtä tietokoneavusteisessa opiskeluympäristössä. Siinä sekvensseriohjelmien avulla valmistetulla oppimateriaalilla pyrittiin opiskelijakeskeiseen opetukseen, jossa eriytetään opiskelijoita ryhmässä ja mahdollistetaan heille yksilölliset harjoitusmenetelmät myös ryhmäopetuksessa. Oksanen keräsi kokemuksia Helsingin yliopiston luokanopettajakoulutuksen pianonsoiton ryhmäopetuksesta vuosina 1998-2002. (Oksanen 2003.)

Oksanen laati oppimateriaalia (yhteensä noin 500 eri toteutusta) kahteen erilaiseen opiskeluympäristöön. Ensiksi opetustilassa oli erilliset tietokoneet ja soundimodulit yhdistettyinä kosketinsoittimiin ja myöhemmin levyaseman sisältäviä sähköpianoja. Aineistonkeruumenetelminä Oksanen käytti kyselyjä ja

haastatteluja. Tuloksissa kävi ilmi, että opetusjärjestelyjen kannalta merkittäviä olivat laitteiden toimivuus ja helppokäyttöisyys, ryhmäkokoo, oppituntien pituus, kalusteiden asettelu sekä oppimateriaalin eriyttäminen. Opiskelu oli opiskelijakeskeistä ja se mahdollisti ryhmässä eri kursseja suorittavien opiskelijoiden yhtäaikaisen toimimisen. Opettajan rooli todettiin ohjaajana keskeiseksi. Oppimateriaalista positiivisena pidettiin soivan mielikuvan saamista, tempon säätelymahdollisuutta, käsien erikseen harjoittelemista ja itsenäistä työskentelyä. Opiskelijoilta saatu palaute oli positiivista koko tutkitun jakson ajan. (Oksanen 2003.)

2.5 Blues ja opetussuunnitelmat

Jyväskylän yliopiston opettajankoulutuslaitoksen pianonsoiton opetussuunnitelmassa ei puhuta sanallakaan eri tyylilajeista, eikä näin ollen tietenkään myöskään bluesista. Kahden ensimmäisen opiskeluvuoden aikana OKL:n perusopinnoissa opiskelevalta vaaditaan vähintään 15 kappaleen ohjelmisto. Ohjelmisto sisältää juhlalauluja, virsiä sekä vapaavalintaisia kappaleita, joista osassa pitää soittaa komppia, sekä osassa melodiasa. Vapaavalintaisten kappaleiden tyylilajeja ei ole eroteltu. Musiikin erikoistumisopinnot tekevä opiskelija saa kaksi vuotta lisää pianonsoiton opetusta ja mukana ovat edelleen vapaavalintaiset kappaleet. (OKL:n pianonsoiton tutkintovaatimukset 2003) Laatimani materiaalipaketti soveltuu OKL:n pianonsoiton opetukseen sekä perusopintoihin, että erikoistumisopintoihin. Blues voi toimia yhtenä säestystyyleistä, joiden pohjalta opiskelija voi rakentaa vapaavalintaiset kappaleensa.

Jyväskylän yliopiston Musiikkikasvatuksen piano vapaan säestyksen tutkintovaatimuksissa (2004) nimetään noin kaksikymmentä eri säestys- tai musiikkityyliä, jotka opiskelijan tulisi hallita. Näistä yksi on blues. Ensimmäisen vuoden aikana opiskelijan tulisi käydä vähintään 40 laulua ja toisena vuonna vähintään 25, joiden tulisi sisältää erityyppisiä säestystapoja.

Sekä OKL:n että musiikkikasvatuksen pianonsoitto-opinnoissa blues on pieni osa siitä kokonaisuudesta, joka opiskelijan tulee osata. Tehdessäni

oppimateriaalia otin huomioon sen asian, että materiaalipaketista ei voi tehdä kovin laajaa ja kaikkia eri bluesin alatyylejä käsittelevää kokonaisuutta, koska sen läpikäyminen soittotunneilla ei olisi aikapulan takia käytännössä mahdollista. Tästä johtuen laadin materiaalin siten, että se olisi mahdollista käydä noin viiden tunnin aikana läpi ja samasta syystä pyrin supistamaan materiaalipaketin sisällön vain mielestäni keskeisiin asioihin.

OKL:n musiikin ja musiikkikasvatuksen yhteistyön myötä pyritään opintotarjotin-ajatteluun, jonka tarkoituksena on mahdollistaa eri tasoille opiskelijoille opetusta siten, että opiskelija voi valita kurseja oman lähtötasonsa mukaan. Opintotarjotin ajattelussa opetus on jaettu kolmeen eri tasoon perusopinnot, aineopinnot ja syventävät opinnot. Lisäksi yhteisessä opetussuunnitelmassa puhutaan siitä, että ryhmäopetuksen mahdollisuuksia lisätään keyboard-studion avulla. Olen ottanut huomioon nämä ajatukset laatiessani oppimateriaalia. Tekemäni materiaali on suunniteltu käytettäväksi nimenomaan keyboard-studiossa ja lisäksi olen tehnyt materiaaliin kolmeportaisen järjestelmän, joka mahdollistaa sen, että oppimateriaalia voi käyttää eri tasoiset soitonopiskelijat. (Musiikkiloppuraportti 2004).

2.6 Konstruktivistinen oppimiskäsitys tämän tutkimuksen taustana

Laatimani oppimateriaalipaketti perustuu konstruktivistiseen oppimiskäsitykseen. Sille tyypillistä on näkemys, että tieto on aina yksilön tai yhteisöjen itsensä rakentamaa. Tiedon vastaanottaminen ei tapahdu passiivisesti, vaan se on oppijan aktiivista kognitiivista toimintaa, jossa hän yhdistää ja tulkitsee havaintojaan sekä saamaansa uutta tietoa aikaisemman tiedon ja kokemusten pohjalta. (Tynjälä 1999, 37–38.)

Oppijan rooli konstruktivistisen oppimiskäsityksen mukaan on aktiivista toimintaa, jossa oppija jatkuvasti rakentaa käsityksiään ja omaa toimintaansa. Opettajan rooli muuttuu tällaisessa opetuksessa tiedon siirtämisen sijaan oppimisprosessin ohjaajaksi. Siksi opetuksessa keskeistä on se, miten oppija toimii ja mitä hän tekee sen sijaan, että mitä opettaja tekee. Opettajan rooli on edelleen tärkeä tiedon esittäjänä, mutta tärkeämmäksi nousee se, kuinka

opettaja rakentaa oppimistilanteen sellaiseksi, että se tukee oppijan oppimisprosessia. (Tynjälä 1999, 61.)

Laatimassani oppimateriaalissa ideana on se, että edellä mainitsemani asiat toteutuvat käytännössä. Sen sijaan, että opettaja antaisi valmiit mallit, kuinka opiskelijan tulisi soittaa esim. bluesimprovisaatiota, opettaja ohjaa opiskelijaa tiedon lähteille ja jättää opiskelijan itse tulkitsemaan ja vastaanottamaan tietoa ja muodostamaan omia käsityksiään siitä. Oppimateriaalin ensimmäisen osion ensimmäinen ja toinen tehtävä pyrkivät antamaan opiskelijalle mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja, kuinka improvisointia voi rakentaa. Kun kolmannessa tehtävässä annetaan tehtäväksi soittaa ensimmäinen improvisoitu soolo, tehtävänannossa ei velvoiteta käyttämään pelkästään aiemmissa tehtävissä opittuja asioita. Opiskelijalle annetaan mahdollisuus muodostaa soolo annettujen elementtien puitteissa oman valintansa ja omien taitojensa mukaan. Oppimisprosessina oppija on itse rakentanut omalle toiminnalleen raamit ja on itse vastuussa oppimisestaan, mikä on konstruktivismille hyvin tyypillinen piirre (vrt. Tynjälä 1999, 62). Opettaja toimii tällaisessa työskentelytavassa apuna esimerkiksi sellaisessa tilanteessa, kun opiskelijasta tuntuu siltä, että hän ei tiedä miten tulisi toimia. Tällöin opettaja ohjaa opiskelijaa ja tarjoaa mahdollisesti lisää tietoa, jolloin opiskelija pystyy jatkamaan tiedon konstruointia.

Tynjälän mukaan (1999, 62) asioiden ymmärtäminen on tärkeämpää kuin mekaaninen ulkoa osaaminen, koska vain ymmärretty tieto on mielekästä. Tämän asian olen huomionut oppimateriaalin laadinnassa siinä, että olen pyrkinyt karsimaan esimerkiksi nuottikuvia mahdollisimman vähäiseksi, jotta opiskelija ei yrittäisi opetella asiaa nuotista vaan hänen täytyisi oivaltaa ja soveltaa asia saman tien, jotta hän suoriutuu tehtävästä.

Konstruktivistisen oppimiskäsityksen mukaan faktat opitaan parhaiten silloin, kun ne kytketään aikaisempaan tietoon ja opetuksesta pystytään tekemään ongelmakeskeistä ja tieto sidotaan käytäntöön (Tynjälä 1999, 63.) Näin tapahtuu esimerkiksi oppimateriaalin tehtävässä 5, jossa opetellaan bluesasteikon muodostamista. Asteikko muodostetaan osittain aiemmin

opittujen asioiden pohjalta ja sidotaan myös käytäntöön, koska sitä käytetään jatkuvasti oppimateriaalissa ja myös kyseisessä tehtävässä.

3 TUTKIMUSASETELMA

3.1 Tutkimusongelma

Kuten jo johdannosta käy ilmi, olen laatinut oppimateriaalipaketin bluesin ja bluesimprovisoinnin soittoon. Materiaalipaketti on suunniteltu käytettäväksi musiikin laitoksen uudessa keyboard-studiossa. Tilan ideana on hyödyntää tietokoneavusteista opetusta sekä mahdollistaa ryhmäopetus.

Tutkimukseni pääkysymys on helposti johdettavissa edellä mainituista asioista. Koska olen laatinut itse tutkimani materiaalipaketin, on luonnollista, että haluan nostaa tutkimukseni pääkysymykseksi, kuinka laatimani oppimateriaalipaketti toimii käytännössä. Tutkimuksen alakysymyksiksi nousevat kysymykset pääkysymyksestä. Ne ovat:

Minkälaiseksi materiaalipaketin sisältö koettiin?

Kuinka tietotekniikka auttoi tai haittasi opiskelua?

Millainen oli materiaalipaketin yleisarvio?

Miten opiskelijoiden suhtautuminen improvisointiin muuttui materiaalipaketin läpikäymisen myötä?

Halusin nostaa alakysymyksissä yleiset, kokonaisuutta arvioivat mielipiteet esille, sekä ottaa selvää, onko laatimani materiaali sisällöllisesti oikeanlaista. Koska tietotekniikka on hyvin keskeisessä roolissa materiaalipaketin toimivuuden kannalta, mielestäni sen toimivuus on myös hyvin tärkeää. Suhtautumisen improvisointiin nostin alakysymykseksi, koska itselläni on ollut aina se käsitys, että improvisointia pidetään vaikeana asiana oppia. Usein siihen suhtaudutaan kuin se olisi ”suuri peikko”. Koska materiaalipaketin yksi keskeisimmistä sisällöllisistä ideoista on madaltaa kynnystä improvisointiin, on mielestäni tärkeää ottaa selvää, madaltuiko kynnys materiaalipaketin myötä.

3.2 Teemahaastattelu ja sähköpostikysely tiedonkeruumenetelminä

Olen käyttänyt tiedonkeruumenetelmänä tässä tutkimuksessa lähinnä tutkimushaastattelua. Tutkimukseni on laadullinen ja haastattelumenetelmänä käytän teemahaastattelua, joka on puolistrukturoitu menetelmä. Teemahaastattelu on puolistrukturoitu siksi, koska haastattelun aihepiirit, eli teemat ovat jo tiedossa. Siitä puuttuu kuitenkin strukturoidulle haastattelulle tyypillinen kysymysten tarkka muoto ja järjestys. (Hirsjärvi & Hurme 1988, 36.)

Teemahaastattelua käytetään usein kasvatus- ja yhteiskuntatieteellisessä tutkimuksessa, koska se vastaa hyvin monia laadullisen tutkimuksen lähtökohtia. Laadullisen tutkimuksen tyypillisiä piirteitä on mm. se, että tietoa kerätään ihmisiltä ja tutkimusta tekevä ihminen luottaa siihen aineistoon enemmän, mitä saa haastateltaviltaan keskustelutilanteissa kuin mitä saisi tehdessään esim. lomakehaastattelun. Laadulliseen tutkimukseen liittyy myös se, että tutkimussuunnitelma muotoutuu tutkimuksen edetessä ja näin ollen tutkimus toteutetaan joustavasti ja suunnitelmia muutetaan olosuhteiden mukaisiksi. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2004, 155; 197–198.)

Tässä tutkimuksessa teemahaastattelun käyttö on perusteltua siksi, koska tutkimusongelmani ovat sellaisia, että niihin ei ole yhtä ja ainoaa oikeaa vastausta, vaan aineisto koostuu mielipiteistä ja kokemuksista miten kukin opettaja tai opiskelija on asian kokenut.

Teemahaastattelun runko (Liite 1) muodostui seuraavista teema-alueista:

1. Taustatiedot,
2. Yleisvaikutelma
3. Materiaalin kokonaisuuden arviointi
4. Opetusta auttavat ja vaikeuttavat tekijät
5. Yleisarvio
6. Osiokohtainen arviointi
7. Kehitysideat.

Tämä teemarunko toimi pohjana opettajille pitämiini haastatteluihin. Sovellettuna sama runko toimi taustalla myös itseopiskelijoiden haastatteluun.

Teemarungon teemat nousivat suoraan tutkimukseni alaongelmista. Lopullisiin tutkimusongelmiin rajasin muutaman teemoista pois, koska joko niistä ei noussut minkäänlaisia tuloksia (yleisvaikutelma-teema), tai niistä nousseet asiat eivät olleet kokonaisuuden kannalta mielestäni kovin tärkeitä. Lisäksi rajaamista perustele se, että muutoin tutkimuksesta olisi tullut hyvin laaja.

Tein myös opettajien opiskelijaryhmille sähköpostikyselyn (Liite 2), jossa selvitetään opiskelijoiden taustatietoja ja kokemuksia laatimastani oppimateriaalipaketista. Kysymykset olivat avoimia kysymyksiä, jotta vastaajat pystyivät kertomaan kaiken mitä heillä oli mielessään.

3.3 Haastatteluaineiston analysointi ja raportointi

Haastatteluista saatu aineisto on hyvin monipuolista ja laajaa. Hirsjärvi & Hurme (1988) toteavat, että aineiston käsittely ja sen analysointi pitäisi aloittaa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun aineistonkeruu on tapahtunut. Tällöin aineisto on vielä tuoretta ja mahdolliset täydennykset on helpompaa suorittaa heti haastattelujen jälkeen. (Hirsjärvi & Hurme 1988, 108.) Tein yhteensä viisi haastattelua ja tallensin ne kaikki minidiscille. Haastattelut olivat 1h – 1h 45min pitkiä, joten analysoitavaa aineistoa oli paljon.

Kuten Hirsjärvi & Hurme (1988) suosittelevat, aloitin aineiston käsittelyn ja sen analysoinnin välittömästi haastattelujen jälkeen. Litteroin kaikki haastattelut sanatarkasti tietokoneelle, jotta saisin mahdollisimman tarkan käsityksen haastateltavien mielipiteistä. Hirsjärven ja Hurmeen mukaan analyysivaiheen alku on jo aineiston purkaminen tekstiksi. Litterointi ei ole pelkkää rutiinia. (Hirsjärvi & Hurme 2000, 142.) Yksittäisenä työtehtävänä litterointi oli yksi tutkielmani työläimmistä vaiheista ja siihen kului aikaa noin 20 tuntia. Litteroitua tekstiä syntyi yhteensä noin 90 sivua. Täydellisesti litteroidut haastattelut ovat hallussani ja mahdollista tutkimuskäyttöä varten ne ovat minulta saatavissa.

Haastattelujen litteroinnin jälkeen aloin välittömästi analysoida, mitä teksteistä käy ilmi. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että aloin järjestää ja merkitä, minkä

teemojen alle aineisto kulloinkin kuuluu. Usein haastateltavan kertoma asia päätyi useamman teeman alle. Teemoihin jaon jälkeen tein muistiinpanot litteroidusta tekstistä siten, että vain olennainen, eli itse asia, jäi teksteistä jäljelle. Tämän jälkeen vertailin eri vastaajien tekstejä ja palasin tarvittaessa alkuperäisiin litteroituihin teksteihin mikäli tekemäni muistiinpanot eivät olleet tarpeeksi täydellisiä.

3.4 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimukseni pääasiallisen menetelmän teemahaastattelun käyttö on perusteltua, koska tutkin ihmisten kokemuksia ja ajatuksia erilaisista asioista. Teemahaastattelu on tällaisen tutkimuksen kannalta luotettava, koska tällöin saan varmuudella tietoa kaikista niistä asioista, joista haenkin tietoa. Lisäksi teemahaastattelu mahdollistaa sen, että vastauksista saattaa tulla sellaisia asioita ilmi, joita en etukäteen olisi osannut kuvitella. Jos tekisin samaa tutkimusta esim. kvantitatiivisesti kyselylomakkeilla, en välttämättä osaisi kysyä kaikkia sellaisia asioita, jotka vastaajat haluaisivat tuoda julki. Tämän takia oikean menetelmän valinta on tärkeää ja se lisää tutkimuksen luotettavuutta.

Se, kuinka luotettavaa haastatteluaineisto on, riippuu aineiston laadusta. Haastattelu on laadukas, jos se litteroidaan mahdollisimman nopeasti haastattelun jälkeen ja jos tutkija suorittaa itse sekä haastattelun että litteroinnin. Litteroinnin tulee noudattaa kaikissa haastatteluissa samoja sääntöjä. (Hirsjärvi & Hurme 2000, 189.) Suorittaessani haastatteluja ja niiden litterointeja olen toiminut juuri edellä mainitulla tavalla ja siksi voin todeta, että haastatteluaineistoni on tutkimuksen kannalta riittävän laadukasta ja luotettavaa. Hirsjärven ym. mukaan (2004, 218) tutkijan tulisi esittää, millä perusteella hän on muodostanut päätelmänsä. Tällaisena voi olla esimerkiksi suorat lainaukset haastatteluista, joita myös itse olen tutkimuksen tuloksissa käyttänyt.

3.5 Tutkimuksen kohderyhmä

Halusin toteuttaa tutkimuksen siten, että en testaa omaa materiaaliani omassa opetuksessani. Tein tämän valinnan siksi, jotta tutkimukseni ei muuttuisi oman toimintani onnistumisen tutkimukseksi vaan pitäytyisi materiaalin toimivuuden tutkimisessa. Pyysin tutkimusryhmään kolme taustoiltaan erilaista vapaan säestyksen opettajaa, jotka olivat valmiita testaamaan laatimaani oppimateriaalipakettia keyboard-studiossa. Jokainen opettaja muodosti itse omista opiskelijoistaan ryhmän (tai useamman), joiden kanssa hän kävi materiaalipakettia läpi. Kävin jokaisen opettajan kanssa läpi nopeasti, mikä paketissa on ideana ja kuinka sitä tulee käyttää, mutta lopullisesti opettajat saivat itse päättää, kuinka he opiskelijoidensa kanssa pakettia kävivät läpi. Haastattelin paketin läpikäymisen jälkeen kaikki opettajat, sekä toimitin opettajien oppilaille sähköpostikyselyn (Liite 2).

Ryhmäopetuksen lisäksi halusin testauttaa materiaalipakettia myös itseopiskelijoilla. Siksi annoin kahdelle musiikkikasvatuksen opiskelijalle materiaalipaketin harjoiteltavaksi omatoimisesti, jotta selviäisi, kuinka tällainen työskentely on mahdollista materiaalipaketin tiimoilta. Haastattelin itseopiskelijat soveltaen samaa teemarunkoa, jota olin käyttänyt opettajien haastattelussa.

3.5.1 Opettajien taustatiedot

Opettajilla on vapaasäestyksen opetuskokemusta noin viiden vuoden ajalta. Kutsun häntä jatkossa Olliksi. Vapaasta säestyksestä hänellä on opetuskokemusta yksityisoppilaista, koulumaailman luokkatilanteista sekä yliopistosta, jossa hän on opettanut toista vuotta vapaata säestystä. Yläasteella ja lukiossa hänellä on meneillään musiikinopettajana kolmas opetusvuosi. Olli kokee hallitsevansa tietotekniikan hyvin. Hän ei pelkää tietoteknisiä laitteita, mutta on samalla tietoinen siitä, että laitteiden kanssa on aina ongelmia. Musiikinteko-ohjelmat ovat hallussa. Lisäksi hän on ollut pitämässä kanssani käyttökoulutusta OKL:n ja musiikin laitoksen vapaasäestysopettajille ja hänen kanssaan olemme pohtineet ja kehittäneet sitä, kuinka vapaata säestystä voisi

tietokoneavusteisesti opettaa. Osa näistä ajatuksista on myös vaikuttanut tekemäni oppimateriaalipaketin sisältöön ja sisällön toteutukseen.

Olli toteutti oppimateriaalipaketin Optima-verkkoympäristön kautta. Kaikki tehtävät ja tehtävänannot olivat Optimassa ja siellä oli myös tehtävien palautuskansiot, joihin opiskelijat palauttivat valmiit tehtävät. Kaikki opiskelijat olivat musiikkikasvatuksen VS1 -kussilla olevia opiskelijoita ja heille pidettiin kolme puolentoista tunnin mittaista opetustuokiota.

Ope2 on toiminut vuodesta 1982 OKL:n soiton lehtorina. Kutsun häntä jatkossa Oskariksi. 1990-luvun alussa hän on ottanut opetusohjelmaansa myös musiikkiteknologian opetuksen. Nykyään hänen työhönsä kuuluu soitonopettajan tehtävät ja musiikkiteknologian opetus OKL:ssä ja vapaan säestyksen pedagogiikan opetus Musiikin laitoksella. Vapaan säestyksen pedagogiikka tarkoittaa sitä, että musiikkikasvattajat opettavat OKL:n opiskelijoille vapaata säestystä ja Oskari toimii musiikkikasvattajien ohjaajana. Oskarille Macintosh-tietokoneet ovat tutumpia kuin pc-tietokoneet. Hän kertoo, että pc-ympäristössä hänellä on joitakin vaikeuksia välillä perustoimintojenkin kanssa, mutta hän suhtautuu tietokoneisiin kuitenkin myönteisesti. Oskari kertoo osaavansa käyttää erityisesti Sibelius notaatio-ohjelmaa, mutta myös Logic-sekvensseriohjelma on hallussa.

Oskarin ryhmässä oli hyvin eritasoisia opiskelijoita. Siihen kuului neljä OKL:n ensimmäisen vuosikurssin opiskelijaa ja he kävivät oppimateriaalipaketin läpi kolmessa neljänkymmenenviiden minuutin mittaisessa osiossa.

Ope3 on toiminut musiikkilukiossa lehtorina vuodet 1999-2001. Kutsun häntä jatkossa Outiksi. Hän on toiminut vuodet 2001-2003 tuntiopettajana musiikkikoulussa, kansalais- ja työväenopistossa. Vuosina 2002-2004 hän on toiminut tuntiopettajana yliopistossa ja syksystä 2004 yliopistossa lehtorina. Myös Outilla on tietokoneen perushallinta kunnossa. Hän osaa käyttää nuotinnusohjelmia hyvin. Sekvensseriohjelmia hän on käyttänyt opiskeluaikana ja ohjelmien käyttötaidot alkavat pikku hiljaa palautumaan.

Outi testasi materiaalipakettia Oskarin tapaan OKL:n ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoilla. Hänellä oli useampia ryhmiä ja hän kävi läpi ryhmien kanssa vain paketin improvisointiosuutta. Yhden ryhmän kanssa hän kävi myös komppiosuuden kaksi ensimmäistä tehtävää. Näiden lisäksi hän piti muutaman kerran myös ryhmälle, jossa oli OKL:n musiikin erikoistujia ja musiikkikasvatuksen opiskelija. Outin opiskelijoista tekemääni sähköpostikyselyyn vastasi vain OKL:n ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoita, koska he käyttivät materiaalipakettia eniten (5x45min). Monet Outin opiskelijoista olivat hyvin aloittelevia soittajia.

3.5.2 Opiskelijoiden taustatiedot

Tekemääni sähköpostikyselyyn vastasi viisi musiikkikasvatuksen opiskelijaa ja viisi OKL:n opiskelijaa. Sähköpostitse vastanneet opiskelijat olivat Ollin, Oskarin tai Outin oppilaita. Musiikkikasvatuksen opiskelijoista kaikki olivat soittaneet pianoa useamman vuoden ja suurin osa oli soittanut enemmän klassista pianoa kuin vapaata säestystä. Vastanneista OKL:n opiskelijoista kolme oli aloittanut soittamaan pianoa syksyllä 2004 ja kaksi vastanneista oli soittanut klassista pianoa pitempään ja vapaata säestystä vähän.

Testautin oppimateriaalipakettia opettajien ryhmien lisäksi myös kahdella itseopiskelijalla. Molemmat itseopiskelijat ovat musiikkikasvatuksen opiskelijoita. Heistä itseopiskelija 1, jota jatkossa kutsun nimellä Irma, testasi pakettia kotikoneellaan Micrologic Fun -ohjelmalla, joka on Logic-sekvensseriohjelman ilmaisjakeluversio ja toimii vanhemmilla pc-tietokoneilla. Itseopiskelija 2, jota kutsun jatkossa nimellä Ilona, puolestaan kävi vapaa-ajallaan suorittamassa tehtäviä keyboard-studiossa. Molemmat käyttivät paketin läpikäymiseen noin viisi tuntia aikaa.

Irma on soittanut ala-asteelta saakka pianoa. Vapaa säestys on kulkenut pikkuhiljaa klassisen rinnalla ja nykyään hän soittaa enemmän vapaata säestystä kuin klassista. Hän on soittanut klassisesta pianosta I-tutkinnon. Vapaa säestystä Irma kertoo oppineensa paljon itseopiskelun kautta, mutta ennen yliopistoon tuloa hän kävi vuoden popjazz-pianotunneilla.

Musiikkikasvatuksen vapaa säestys -tunneilla hän on käynyt puolen vuoden ajan, minkä jälkeen hän tentti vapaa säestys -kurssit.

Irma kertoo suhtautuvansa positiivisesti tietotekniikkaan ja hän pitää tietotekniikan käytöstä. Hän on käynyt notaatio-, sekvensseri- ja digitaalisen äänenkäsittelyn kurssin. Hänen mielestään kyseiset kurssit antoivat tarvittavat tiedot bluespaketin käyttöön, mutta samalla hän myös toteaa, että olisi osannut käyttää pakettia sujuvasti, vaikkei olisi käynytäkään kyseisiä kursseja.

Ilona on aloittanut klassisen pianonsoiton neljävuotiaana. Hän teki peruskurssi 3/3 tutkinnon, jonka jälkeen vaihtoi vapaaseen säestykseen ja ehti soittaa sitä kotipaikkakunnallaan kolme vuotta ja tehdä mukautetun konservatorion I-tutkinnon paikkakunnan musiikkiopistossa. Jyväskylässä musiikkikasvatuksen tiimoilta hän on opiskellut kaksi vuotta klassista pianoa ja kaksi vuotta vapaata säestystä ja tehnyt VS2 -tutkinnon. Tietotekniikan suhteen Ilona kertoo perustaitojen olevan kunnossa. Yliopistossa hän on käynyt tieto- ja viestintätietotekniikan peruskurssin, sekvensserikurssin ja notaatiokurssin.

Molempien itseopiskelijoiden kokemukset bluesin soitosta ja improvisoinnista ennen bluespakettia olivat melko vähäisiä. Irma ja Ilona kertovat, että he osasivat blueskaavaa ja komppausta etukäteen jonkun verran, mutta improvisointi oli jäänyt melko vähäiseksi molemmilla.

4 TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN

4.1 Tutkimuksen kulku

Aloitin varsinaisen pro gradu -tutkielmani työstön syyskuussa 2004. Tuona ajankohtana minulle oli selvää, että tulen käsittelemään tutkielmassani bluesin ja bluesimprovisoinnin soittoa ja sen opetusta pianolla. Syyskuusta marraskuuhun 2004 tutkin paljon bluesiin liittyvää taustakirjallisuutta kuten erilaisia soitonoppaita. Marraskuussa graduni lopullinen aihe alkoi muotoutumaan ja päädyin tekemään bluesinsoiton oppimateriaalia tietokoneavusteiseen vapaan säestyksen opetukseen.

Marraskuussa 2004 kirjoitin teoriaosuuden graduuni. Joulukuun 2004 sekä tammikuun 2005 alussa laadin tutkielmassani tutkittavana olevan oppimateriaalipaketin. Tammikuusta maaliskuuhun materiaalipaketti oli testattavana kolmella eri yliopistonopettajalla sekä kahdella itseopiskelijalla. Eri henkilöt testasivat materiaalipakettia hieman eri aikoihin ja siksi pystyinkin aloittamaan aineiston keruun eli teemahaastattelut ja niiden litteroinnin jo helmikuussa ja tein niitä aina maaliskuun puoliväliin saakka. Aineiston analysoinnit sain valmiiksi maaliskuun lopussa, jonka jälkeen huhti- ja toukokuussa 2005 vuorossa olivat tulosten analyysi, tulkinta, raportin muokkaus ja viimeistely.

4.2 Materiaalin laadinta ja sen tekninen toteutus

Laatiessani materiaalipakettia, pyrin ottamaan alusta saakka huomioon sen, kenelle materiaalipaketti on suunnattu ja missä sitä aiotaan käyttää. Laatiessani oppimateriaalia käytin taustatietoina aiemmin esittelemiäni soitonoppaita, omia kokemuksiani bluesin soittamisesta, sen opettamisesta saatuja tietoja ja kokemuksia sekä keskusteluja, joita kävin materiaalia testanneen Ollin kanssa.

Ensimmäinen lähtökohta materiaalin sisällön laatimiselle oli se, että minun täytyi määritellä, kuinka laaja kokonaisuus on kysymyksessä ja kuinka paljon siihen

on käytettävissä yliopiston vapaa säestys-opintojen tiimoilta aikaa. Keskusteluissa Ollin kanssa sain käsitystä opetussuunnitelman ja tutkintovaatimusten lisäksi siitä, kuinka paljon aikaa on käytettävissä ja niinpä päädyin tekemään paketin, joka olisi käytävissä noin viidessä tunnissa läpi.

Pyrin ottamaan huomioon Jyväskylän yliopiston musiikin yhteistyön, jossa pyritään toteuttamaan aiemmin mainitsemaani opintotarjotin-ajattelua. Laatimassani materiaalissa toteutan opintotarjotin-ajattelua siten, että olen tehnyt tehtäviin kolmiportaiset tasomerkinnot, jotka ovat: vasta-alkaja, jonkin verran soittanut ja kokenut soittaja. Tasomerkinnot mahdollistavat sen, että aloitteleva soittaja saa hyvällä omallatunnolla ohittaa jonkun vaikeamman tehtävän ja vastaavasti pitkällä olevalle soittajalle pystytään myös tarjoamaan haasteita ja hän voi oman valintansa mukaan myös käydä osan helpoista tehtävistä nopeaan tahtiin läpi ja siirtyä haastavampiin tehtäviin. Samalla tasomerkinnot mahdollistavat sen, että ryhmäopetuksessa opettaja voi eriyttää eritasoisia opiskelijoita ja ohjata heitä heille itselleen sopivien haasteiden äärelle. Oppimateriaalipaketti koostuu ohjeista sekä noin 80:stä logic-tiedostosta, jotka sisältävät ohjeisiin liittyvät tehtävätiedostot.

4.2.1 Materiaalin sisältö ja rakenne

Yksi keskeisimmistä sisällöllisistä asioista, johon halusin paneutua enemmän on improvisointi. Olen huomannut vuosien kuluessa opiskelukavereideni ja pianooppilaideni keskuudessa olevan selvän varauksellisuuden silloin, kun puhutaan improvisoinnista. Sitä pidetään vaikeana ja vain taitaville soittajille kuuluvana asiana. Halusin lähestyä materiaalissani improvisointia siten, että kynnyks improvisointiin olisi mahdollisimman alhainen ja siten, että materiaalin myötä opiskelija saisi edes jonkinlaisia avaimia improvisoinnin tuottamiseen. Improvisoinnin korostaminen oli yksi syy siihen, että paketti sisältää kolme osiota: 1) Bluesasteikko ja improvisointi, 2) Blueskaava ja bluesin komppaaminen sekä 3) Play the Blues! -osion, jonka ideana on yhdistää osiot yksi ja kaksi toisiinsa.

Materiaalipaketti alkaa improvisoinnista siksi, että halusin saada kynnyksen soittamiseen sekä samalla myös improvisaatioon mahdollisimman alhaiseksi. Ensimmäisen osion ensimmäisessä kahdessa tehtävässä soittajalle annetaan vain kolme tai neljä ääntä, joita hän saa käyttää. Seuraavissa tehtävissä äänet yhdistetään bluesasteikoksi ja sen muodostamisperiaate opetellaan. Ensimmäisen osion tehtävissä opiskelijalla ei ole vielä käsitystä soiton taustalla olevasta sointurakenteesta, mutta hänellä on jo äänet joilla hän voi soittaa ja jotka kuulostavat taustan päälle soitettuna hyvältä. Soittajan ei tarvitse keskittyä vasempaan käteen vaan hän saa tietokoneelle tehdyn taustanauhan ansiosta soittaa yhdellä kädellä pelkästään sooloa bluesasteikon pohjalta. Jätin tarkoituksenmukaisesti muut improvisoinnissa käytettävät asteikot käsittelemättä, koska mielestäni bluesasteikon monipuolinen käyttö antaa tarvittavat eväät hyvän kuuluisen improvisoinnin tuottamiseen ja lisäksi useamman asteikon käyttö vaatisi huomattavasti pitempiaikaista harjoittelua kuin tämän materiaalipaketin tarkoitus on.

Toiseen osioon siirtyessä opiskelijalla pitäisi olla improvisaatioon tarvittavia keinoja jo hallussaan. Lisäksi opiskelija on kuullut saman blueskaavan useita kertoja harjoitellessaan improvisointia, eli soittajalle on toisessa osiossa esiteltävä sointukierto on jo valmiiksi tuttu. Päätin pitäytyä perinteisen blueskaavan rajoituksissa siksi, koska opetukseen käytettävään aikamäärään nähden erilaisten blueskaavojen käyttö jäisi hyvin irralliseksi. Toisessa osiossa soittaminen alkaa helposta oikean käden kompista, johon otetaan vasemmalle kädelle walking bass -kulku. Tehtävät vaikeutuvat pikkuhiljaa uusien asioiden myötä. Tehtävässä 11 on jo selvästi vaikeampi tehtävä, jossa on tarkoituksena opetella muodostamaan omia walking bass -kulkuja ja sen pitäisi tarjota haasteita pitempäänkin soittaneelle. Walking bassin lisäksi opetellaan myös boogie-woogie-bassoja. Kolmannessa osiossa on tarkoituksena saada yhdistettyä ensimmäisen ja toisen osion asiat. Tarkoituksena on pystyä improvisoimaan oikealla kädellä vasemman käden kompatessa sekä soittamaan ylipäätään bluesia monipuolisesti käyttämällä paketin myötä opittuja taitoja.

Olen pyrkinyt käyttämään oppimateriaalissa mahdollisimman vähän nuottiesimerkkejä. Blues ja improvisointi ovat sellaisia asioita, että niitä ei tulisi

soittaa nuotista vaan enemmänkin ”omasta elämästä”. Tähän olen pyrkinyt sillä, että olen laittanut ensimmäisessä osiossa vain äänten nimet nuotille ja muuten ohjeet kirjallisesti. Opiskelijan on näin ollen pakko soittaa korvakuulolta sekä riffejä että omia improvisoituja soolojaankin. Korvakuulolta opettelu puolestaan auttaa siinä, että oppilas kuulee, mikä kuulostaa hyvältä sen sijaan, että luottaisi siihen, että nuottiin kirjoitettu versio olisi paras ja ainoa vaihtoehto. Toisessa osiossa ajattelin, että ensimmäisiin tehtäviin (8 ja 9) on laitettava nuotit aloittelevia soittajia varten, jotta hahmotus tapahtuisi myös nuotin kautta. Ideana on kuitenkin päästä mahdollisimman nopeasti irti nuoteista ja siksi tehtävässä 10 on enää lyhyt esimerkki siitä, kuinka tulee kompata.

Tehtävä 11 on haastavampi tehtävä ja siksi tein siihen esimerkin, jotta opiskelija saa käsityksen siitä, minkälaiselta oma walking bass voisi kuulostaa. Varsinainen tehtävä perustuu kuitenkin jo täysin ilman nuotteja soittamiseen. Tehtävässä 12 nuottiesimerkit ovat vain tahdin mittaisia ja oppilaan on välittömästi osattava soveltaa tahdin esimerkistä koko kappaleeseen komppia. Tehtävässä 13 on ideana opetella improvisoinnin lisäksi myös hieman hankalampia riffejä ja siksi tein sen nuotille, koska nuottiesimerkki tällaisessa tehtävässä helpottaa mielestäni huomattavasti oppimista.

Tehtävässä 14 on blueskappale, jonka kaltaisia esiintyy koulukirjoissa. Sen pohjalta oppilaan tulisi osata rakentaa biisi ja sen takia nuotin olemassaolo on mielestäni perusteltua. Sävellajit nuoteissa ovat A- ja C-duuri. Valitsin vähäisen sävellajimäärän siksi, jotta aloitteleva soittaja pystyisi soveltamaan oppimiansa asioita edes yhdessä sävellajissa. Jos uusia opittaisiin aina uudessa sävellajissa, asioiden hahmottaminen ja yhdistäminen olisi mielestäni huomattavasti hankalampaa.

Paketissa on yksi oikea sävellys ja se on sama kappale, jota musiikkikasvatuksen vapaan säestyksen opinnoissa on käytetty. Valitsin kyseisen kappaleen myös siksi, että kappale on kansansävelmä, joten sen käyttö materiaalipaketissa ei riko tekijänoikeuslakeja, vaan voin käyttää sitä ilman lupia ja niistä koituvia maksuja. Tekijänoikeussyistä materiaalipaketti ei myöskään sisällä nuotti- tai kuunteluesimerkkejä kuuluisien bluespianistien soitosta.

4.2.2 Ohjelmana Logic Education

Jyväskylän yliopiston Musiikin laitoksen keyboard-studiossa on kuusi opetuspistettä, joissa on Yamaha Clavinova CLP-115 -sähköpiano, Roland XV-2020 -soundimoduli, pieni mikseri ja PC-tietokone. Opettajan työpisteessä on lisäksi käytettävissä videotykki, stereot sekä monipuolisempi mikseri, joka mahdollistaa yksittäisten opetuspisteiden kuuntelun. Koska keyboard-studion musiikkiohjelmina ovat Sibelius 3.0 -nuotinnusohjelma ja Logic Education 5.5 -sekvensseriohjelma, olen luonnollisesti pakotettu rakentamaan oppimateriaalipaketin näiden ohjelmien ympärille. Molemmat ohjelmat olivat minulle materiaalin työstövaiheessa jo ennalta tuttuja, mutta päädyin tekemään materiaalipaketin ainoastaan Logic Education -sekvensseri-ohjelmaan, koska mielestäni kahden ohjelman yhtäaikainen opettelu on melko paljon vaadittu sellaiselta oppilaalta, joka ei ole koskaan käyttänyt kumpaakaan. Logic Education -ohjelma mahdollistaa soiton äänittämisen ja kuuntelemisen juuri samanlaisena kuin sen on soittanutkin. Sibelius-ohjelma ei tähän pysty, koska se pyrkii jatkuvasti tekemään nuotteja. Koska nuotinnuspuoli ei ollut materiaalipaketin kannalta tärkeää, Logic Educationin käyttö osoittautuu perustelluksi.

Koska kyseessä on vapaaseen säestykseen liittyvä materiaalipaketti, eikä teknologiaa opettava paketti, pyrin karsimaan kaiken tekniikkaan liittyvän ohjeistuksen minimiin. Omien kokemuksieni mukaan Sibelius-ohjelman kanssa työskentely on monimutkaisempaa kuin Logic Educationin ja tämän takia Sibelius-ohjelman käyttö olisi vaatinut myös tarkempaa ja perusteellisempaa ohjeistusta ja perehtymistä opiskelijoilta kuin Logic Educationin. Sekvensseriohjelman toiminnoista käydään läpi vain tärkeimmät, kuten: kuinka soittoa äänitetään, kuinka kuunnellaan, kuinka esimerkiksi toisen käden saa hiljennettyä ja kuinka epäonnistuneen äänityksen saa poistettua. Mielestäni juuri riittävästi ominaisuuksia. Vapaan säestyksen opetuksen yhteydessä ei ole mielestäni olennaista opettaa esim. pikakomentoja näppäimistöltä tai ohjelman yksityiskohtaisempia toimintoja siksi, että ohjelmakohtaiset erityistoiminnot unohtuvat helposti, jos soittotuntien välillä on tauko. Ilman niiden osaamistakin tulee hyvin toimeen.

Olin pitämässä Ollin kanssa keyboard-studion käyttäjäkoulutusta OKL:n ja musiikin laitoksen vapaan säestyksen opettajille tammikuussa 2005. Tässä yhteydessä kehitimme Logic Educationin ulkoasua sellaiseksi, että se olisi mahdollisimman selkeä ja helppokäyttöinen vapaan säestyksen opetusta ajatellen. Samaa ulkoasua olen käyttänyt materiaalipakettini harjoitustehtävissä.

5 TUTKIMUKSEN TULOKSET

5.1 Materiaalipaketin sisällön arviointi

Kaikki opettajat olivat sitä mieltä, että materiaali sopi kohderyhmälle. Tosin Outi kertoo, että jo ensimmäinen tehtävä oli joillekin OKL:ssä pianonsoitonaloittaneille liian vaativa. Kuitenkin hän oli sitä mieltä, että paketti toimi parhaiten niillä, jotka olivat vielä suhteellisen alussa soittamisessa. Materiaalipaketin vaikeustaso arvioitaessa on havaittavissa eroavaisuuksia ryhmien ja opettajien välillä.

Outin mielestä tehtävät olisivat voineet olla jossain määrin helpompia, jotta materiaalipaketti olisi käytettävissä ihan kaikentasoisten opiskelijoiden kanssa. Lisäksi hän miettii sitä, miten koko bluesasteikon käyttöä voisi ohjeistaa siten, että sen käyttö olisi helpompaa. Oskarin mielestä vaikeustaso oli sopiva ja hänen mielestään materiaalin laadinnassa on selvästi ajateltu keskitasoista oppimista, mutta kuitenkin siten, että kaikentasoisille soittajille on myös haasteita. Olli näkee, että improvisointiosio on vaikeustasoltaan sopiva ja se myös vaikeutui sopivasti. Tämän hän perustaa sille, että kaikki opiskelijat tekivät harjoitukset ja palauttivat ne ajallaan. Sen sijaan komppiosuudesta hän arvioi, että eteneminen ei onnistunut aivan yhtä hyvin kuin improvisoinnissa. Olli miettii, johtuiko tämä materiaalista vai siitä, että edettiin liian nopeasti. Hän antoi opiskelijoille viikon aikaa harjoitella ja tehdä komppaustehtävät ja hän pohtiikin, että olisiko ensiksi pitänyt antaa tehtävät 8 ja 9 harjoiteltavaksi ja sitten myöhemmin lisää tehtäviä.

Opettajat olivat yksimielisiä siinä, että materiaali eteni loogisesti. Olli toteaa, että edelliset osiot tukivat seuraavien osioiden oppimista. Outi kokee etenemisen myös loogiseksi vaikkakin kävi opiskelijoiden kanssa tehtävän viisi ennen tehtävää neljä. Myös se, että materiaalin rakenne muodostui siten, että ensin oli improvisointiosuus, sen jälkeen komppiosuus ja lopuksi nämä kaksi yhdistettiin, koettiin hyväksi opettajien keskuudessa.

Kaikkien opettajien mielestä materiaalipaketissa oli bluesimprovisaatiosta sisällöllisesti oleelliset asiat. Bluesin komppaamisen kannalta sisällöllisesti oleellisten asioiden olemisesta Olli näkee, että kohderyhmälle oleellisista asioista opiskelijat oppivat paketin tiimoilta hyvin skaalan ja kaavan, mutta puutteita oli fraseeraamisessa ja tyylinmukaisten asioiden soittamisessa. Puutteet hän ratkaisi käsittelemällä kyseisiä asioita kontaktitunneilla. Hän jäi kuitenkin kaipaamaan esimerkkeihin karrikoidumpaa fraseerausta ja sitä, että materiaalipaketti olisi voinut sisältää huippupianistien soittamia kuunteluesimerkkejä. Oskari oli puolestaan sitä mieltä, että paketti antaa tarvittavat valmiudet. Mietittyään hetken hän kuitenkin pohtii, olisiko paketti voinut sisältää esim. mollibluesia tai vaihtoehtoista soinnutusta, mutta toteaa että paketissa on annettu tällä tavalla selkeät rajat.

Molempien itseopiskelijoiden mielestä oppimateriaalipaketti oli heille sopiva. Erityisesti he pitivät siitä, että he saivat itse valita, kuinka kauan kuhunkin tehtävään käyttää aikaa. Tehtävien vaikeustasosta ja niiden vaikeutumisesta itseopiskelijat olivat sitä mieltä, että heille vaikeustaso oli sopiva ja tehtävät etenivät sopivaan tahtiin. Tosin Irma toteaa, että tehtävissä 11 ja 13 harpattiin reilusti eteenpäin. Ilona puolestaan kertoo jääneensä tehtävään 13 pitkäksi aikaa, koska tehtävä oli vaikea, mutta samalla haastava, eikä siksi halunnut sitä ohittaa.

Itseopiskelijoiden mielestä materiaalipaketti eteni loogisesti ja rakenne koettiin suurimmilta osin hyväksi. Tosin Irma jäi kaipaamaan sitä, että improvisointi ja komppi olisi yhdistetty aikaisemmin. Lisäksi Ilona mietti, olisiko komppi ja improvisaatio-osio voineet olla toisinpäin, mutta totesi, että aloittelijan on ainakin helpompi aloittaa improvisaatiosta kuin kompista. Irma puolestaan sanoi asiasta näin:

Sitten kun kuunteli niitä omia hyvinkin yksinkertaisia juttuja sieltä nauhalta, niin se oli niinku että vau, mäkin osaan tehdä tämmöstä ja siinä ei tarvita mitään periaatteessa ennakkotietoja, että tavallaan se on mun mielestä hyvä lähtökohta.

5.2 Opetusta auttavat ja vaikeuttavat tekijät

5.2.1 Tietotekniikan edut ja haitat

Tietotekniikan etuja ja haittoja vapaan säestyksen opetuksessa kysyttäessä kaikki opettajat näkevät eduksi sen, että opiskelija voi harjoitella ja edetä itsenäisesti omaan tahtiin. Opettajat arvioivat opiskelijoiden uskaltavan kokeilla enemmän, koska muut luokassa olevat eivät kuule, mitä opiskelija soittaa. Hyväksi koettiin myös se, että opiskelijat voivat kuunnella toistensa tuotoksia. Outi kertoo:

Se oli hirvittävän helppoa se tietotekniikan käyttö, et siinä niinku, et eihän siinä tarvinnut muuta kuin osata käyttää stereonappuloita suurin piirtein niinku mitä nyt on kotona cd-soittimessa, et se tavallaan pelas samalla systeemillä.

Kuten Outin kommentista käy ilmi, tietotekniikan käyttöä pidettiin helppona. Lisäksi etuja tietotekniikka-avusteisuudesta nähtiin, että tehtävät on pystytty suunnittelemaan juuri opiskelijoita varten ja se, että opiskelijat pääsevät kokemaan yhteissoittoa, koska tämä on yleensä pianisteille hieman harvinaisempaa. Nyt tietokoneella olevat taustat mahdollistivat sen, että opiskelija sai olla osana ”bändiä”. Taustat helpottivat myös opettajan toimintaa sillä tavalla, että opettajan ei tarvitse kompata samoja taustoja moneen kertaan, koska kone hoitaa sen opettajan puolesta ja joissain tapauksissa vielä monipuolisemmin (bändi vs. tavallinen pianokomppi).

Oskari näki tietotekniikassa vain hyvää ja oli tyytyväinen siitä, että opiskelijat eivät saaneet tietokoneita sekaisin, koska ohjelmat toimivat niin hyvin. Olli näkee haittapuolena sen, että Logic-sekvensseriohjelmasta ei ole saatavana ilmaisversiota kotikoneelle ja pohtii sitä, että pitäisikö jatkossa oppimateriaali tehdä siten, että sitä voisi käyttää ilmaisohjelmilla. Sovelluksen valinnan jälkeen oppimateriaalin tekijällä tulisi olla pedagogista näkemystä siitä, kuinka sovellusta hyödynnetään ja mikä on hyödyllistä kyseisessä sovelluksessa. Sovellus tulisi riisua sellaiseen muotoon, että se on käyttäjälle helppokäyttöinen.

Lisäksi hänen mielestään oppimateriaali tulisi laatia siten, että siinä on huomioitu kohderyhmä. Ollin mielestä edellä mainitut asiat olivat onnistuneita tässä paketissa ja hänen mielestään oli myös ymmärrettävää että paketissa käytettiin Logic-ohjelmaa, koska se on laitoksen käytössä. Hän näki myös hyvänä sen, että Logic toimii varmasti ja sitä oli helppo käyttää.

Myös Outi näki ongelmana sen, missä tällaista pakettia voi käyttää, koska laitteistoja ei ole kaikkialla. Tietotekniikan haittapuoliksi Olli näkee sen, että kun soittajana toimii kone, niin soitto alkaa helposti kuulostaa kaavamaiselta, koska soundit ovat synteettisiä ja soitto on kvantisoitua. Hän jäikin riffitehtävissä (tehtävät 1 ja 2) kaipaamaan, että riffejä ei olisi kvantisoitu vaan ne olisivat ”ihmisen” soittamia.

Tietotekniikan eduista ja haitoista itseopiskelijat ajattelivat, että hyvää oli se, että tehtäviä sai tehdä rauhassa. Koska kyseessä oli uusi oppimismuoto, työskentely oli myös tehokasta. Tietotekniikan käyttö koettiin helpoksi, koska perusteet olivat hallinnassa. Haittapuolina Irma näki sen, että opiskelija on sidottu harjoittelemaan paikassa, jossa on tietokone ja muut tarvittavat laitteet. Ilona ei nähnyt haittapuolia, mutta kokee, että hankaluuksia olisi tullut, jos olisi käyttänyt pakettia kotikoneellaan. Myös itseopiskelijat ovat sitä mieltä, että samalla tekniikalla voisi opettaa myös muita asioita kuin bluesia ja improvisointia.

5.2.2 Kuinka tietokoneavusteisuutta tulisi käyttää vs-opetuksessa?

Tietotekniikan käyttö vapaansäestyksen opetuksessa koettiin uutena asiana ja sen takia opettajat eivät pystyneet nimeämään valmiita tapoja, kuinka tietotekniikkaa olisi voinut käyttää toisin. Oskari totesi, että hän osaa verrata vain Sibeliuksen ohjelmaan ja kertoikin kaipaavansa hieman lisää nuotteja. Outi puolestaan pohti, että Sibeliuksen ohjelman opetteluun menisi liikaa aikaa.

Olli kertoi vastikään havaitsemistaan asioista, kuinka työasemia voisi yhdistellä, että kaksi soittajaa voisi soittaa keskenään ja mietti, että sitä voisi hyödyntää tulevaisuudessa. Myös Outi näki saman asian hyödyllisenä. Lisäksi Olli pohti

myös sitä, että opettajan puheen voisi saada ohjattua opiskelijan kuulokkeisiin esim. Skypen, Messengerin tai jonkun muun vastaavan internetin avulla toimivan puheohjelman välityksellä.

Opettajat ovat sitä mieltä, että oppimateriaalipaketissa käytetty tapa opettaa bluesia ja bluesimprovisointia tietokoneavusteisesti on sellainen, että sillä voi opettaa myös muita asioita vapaassa säestyksessä. Samaa tekniikkaa voisi käyttää esim. kominopetteluun sillä idealla, että vasen käsi ja oikea käsi olisivat erikseen harjoiteltavissa. Opettajat kokevat, että tekemäni oppimateriaalipaketti on hyvää pohjatyötä tulevia paketteja varten ja siitä saa ideoita kuinka paketteja voi tehdä.

Improvisoinnissa tietokoneavusteisuus koettiin hyvin toimivaksi ja opettajien mielestä tietokoneen kanssa improvisointi toimii paremmin kuin tavallisessa opetuksessa osittain siksi, että tietokoneen avulla soittaja voi soittaa bändin mukana. Sen ansiosta soitto kuulostaa paremmalta ja osittain siksi, että tietokone auttaa opiskelijaa enemmän kuin tavallisessa luokkaopetuksessa auttaminen on mahdollista. Toisaalta, kuten Olli kertoi, ongelmia ja puutteita oli mm. tyylinmukaisessa soitossa ja soiton fraseerauksessa. Siinä mielessä pelkkään tietokoneen opetukseen ei voi tyytyä, vaan opettajan täytyy toimia ohjaajana, vaikka opetus tapahtuisikin tietokoneavusteisesti.

Kominopettelussa tietokoneavusteisuus koettiin hieman ristiriitaisesti. Outi ei ollut opettanut kominopettelua, joten kysyin tästä vain Oskarilta ja Ollilta. Oskarin mielestä tietokoneavusteisuus toimi kominopettelussa hyvin, mutta Ollin mielestä kominopettelu ei toiminut aivan yhtä hyvin kuin improvisaatio. Tämä voi johtua siitä, että Ollin opiskelijat käyttivät kominopettävien ensimmäisissä tehtävissä tietokonetta lähinnä vain heijastamaan nuotteja tietokoneen näytölle. Logic-pohjat aukaistiin vasta sitten kun opiskelijat olivat käyneet jo nuotin läpi. Tämä johti siihen, että fraseeraukset olivat vääränlaisia, koska oppilaille ei ollut kuulokuvaa tehtävästä.

Itseopiskelijoiden mielipiteet olivat keskenään ristiriitaisia siitä, kuinka tietokoneavusteisuus toimi improvisoinninopettelussa ja kominopettelussa. Irman mielestä improvisoinnin opettelussa hyvää oli, että tietokone mahdollisti

opiskelijan keskittymisen pelkästään yhden käden improvisointiin, eikä opiskelijan tarvinnut ajatella yhtäaikaisesti vasemman käden komppeja. Ilona sanoi improvisoinnista seuraavaa:

Kun on kyse tommosista improvisaatiojutuista joissa kuitenkin on niinku esim. tuo kynnyks semmonen, että en minä sinulle uskalla nyt soittaa, niin sitten sai ite rauhassa niinku tilutella, sai nauhottaa omaa soittoa ja sitten oli aina se delete-nappula, että ei mennyt hyvin ja sitten uudestaan. Et siinä mielessä se kyllä toimi, että sai olla oman itsensä herra.

Ilona myös totesi, että tietokoneavusteisuus toimi, kun improvisoinnissa ei edetty liian pitkälle. Irma puolestaan ajatteli asiasta, että tietokoneen antamat mallit olivat riittäviä ja näin ollen opettajan puuttuminen ei haitannut oppimista. Kimpinopettelusta molemmat opiskelijat olivat sitä mieltä, että tietokoneavusteisuus toimi, mutta Irma oli sitä mieltä, että se ei ollut yhtä hyödyllistä kuin improvisoinnissa. Ilona puolestaan oli sitä mieltä, että tietokoneavusteisuus toimi paremmin kimpinopettelussa. Hyväksi asiaksi koettiin se, että oikeaa ja vasenta kättä pystyi harjoittelemaan erikseen.

5.2.3 Suhtautuminen ja valmiudet tietokoneavusteiseen opetukseen

Opettajien suhtautuminen tietotekniikkaan ja valmiudet tietokoneavusteiseen opetukseen ovat pääsääntöisesti hyviä. Olli tiedostaa ja toteaa useampaan kertaan, että opettajan tulee olla tietoinen siitä, että ongelmia voi aina tulla. Hän kokee kuitenkin tietokoneavusteisuuden helpottavana tekijänä, mikäli kaikki on suunniteltu hyvin. Tietokone opettaa harjoittelemaan asioita ja se on helpottava tekijä nimenomaan oppimisprosessin kannalta.

Oskarilla on ollut jonkun verran vaikeuksia pc-ympäristössä, mutta hän kokee tietokoneavusteisuuden helpottavana tekijänä, koska hänellä on jo noin kahdeksan vuoden opetuskokemus musiikkiteknologiasta ja hän on innostunut kokeilemaan kaikkea mahdollista. Hän uskoo, että oppilaat huomaavat opettajan innostuksen. Outi näkee tietokoneavusteisuuden helpottavana

tekijänä, mutta osana opetusta, koska kaikkea ei kuitenkaan voi opettaa muuten kuin tavallisen kontaktiopetuksen keinoin.

Tietokoneavusteinen vapaan säestyksen opetus on itseopiskelijoiden mielestä hyvä asia, mikäli laitteistopuoli on kunnossa. Irma suoritti paketin kotonaan ja hän soitti tehtävät syntetisaattorilla, jossa oli huono koskettimisto. Tämä aiheutti jonkun verran ongelmia. Kokonaisuudessa hän näkee kuitenkin, että tietokoneavusteisuus ei ollut hidaste, vaan asia, joka monipuolisti opiskelua ja tuki omaa soittoa. Myös Ilona näki tietokoneavusteisuuden hyvänä asiana ja koki, että se toimi enemmän edistävänä tekijänä kuin hidasteena. Hän on kuitenkin sitä mieltä, että tietokoneavusteisella opetuksella ei voi korvata kontaktiopetusta.

Opiskelijoiden valmiudet ja suhtautuminen tietotekniikkaan koettiin ryhmäkohtaisesti hyvin erilaisiksi. Olli koki, että hänellä oli tasavahva ryhmä, joka oli myönteinen niin teknologiaan yleensä kuin myös tietokoneenkäyttöön. Kaikki sujui melko sujuvasti. Oskari puolestaan näkee oppilaiden valmiudet prosessina, jossa pitää kehittyä. Omissa samaan tilaan laatimissaan harjoitustehtävissään hän on havainnut, kuinka ongelmia on tullut niin tietokoneohjelmien kuin myös luokkatilassa käyttäytymisen kanssa. Tämän paketin tiimoilta hän toteaa, että koska käskyjä oli vähän ja ohjeita aivan minimimäärä, ongelmia ei tullut, vaan oppilaiden kanssa päästiin heti soittamaan. Oskari sanoo seuraavasti:

Hetä jysähtää siitä kompit ja ala soittaa päälle A:ta E:tä ja G:tä.
Menee siis, hyvin innostava ja niinku toimiva ratkaisu.

Outin oppilaista vain yksi oli käyttänyt aikaisemmin sekvensseriohjelmaa ja muille kaikki oli aivan uutta. Oppilailta oli kuitenkin positiivinen asenne, myönteisellä tavalla vähän jännittynyt ja hän uskoo, että he pitivät siitä.

Ennako-odotukset tietokoneavusteista vapaata säestystä kohtaan olivat hyvin erilaisia opiskelijoiden keskuudessa. Suurimmalla osalla sähköpostitse vastanneista ei ollut minkäänlaista käsitystä siitä, mitä tunteilla tulee tapahtumaan. Osa odotti mielenkiinnolla, millaista se on, ja muutama

vastaajista asennoitui kielteisesti tietokoneavusteiseen opetukseen. Kielteiset käsitykset muuttuivat paketin myötä positiiviseksi. Jussi kirjoittaa näin:

Minulla oli aluksi kielteiset ennako-odotukset tietokoneavusteisesta vapaasäestyksen opiskelusta. Rupesi ärsyttämään kun kaikessa pitää nykyään käyttää hyväksi tietotekniikkaa...Käsitykseni muuttuivat, koska systeemi osottautui toimivaksi. Erityisen hyvää oli se, että tuli harjoiteltua tehokkaammin jotain tiettyjä juttuja, ja teknologia saattoi antaa lisämotivaatiotakin... Tajusin, että minun on pakko osata tulevana musamaikkana käyttää tietotekniikkaa myös musiikkiohjelmien muodossa.

Tietokoneavusteisuus koettiin materiaalipaketin läpikäymisen jälkeen yleisesti positiivisena ja hyvänä asiana. Kaikki vastaajat olivat siihen tyytyväisiä ja pitivät siitä.

5.2.4 Keyboard-studio opetustilana

Opetustila, uusi keyboard-studio, jossa ei aiemmin ole opetusta järjestetty, nähtiin monessa mielessä keskeneräiseksi tai puutteelliseksi. Epäilystä opettajille aiheutti ennakkoon se, kuinka laitteet toimivat ja kuinka opiskelijat mahtuvat luokkaan. Kun opettajat saivat opetuskokemusta, kävi ilmi, että luokassa oli pieniä ongelmia, joista todennäköisesti suurin osa pystytään kuitenkin jatkossa poistamaan. Tällaisiksi ongelmiksi koettiin se, että laitteiden toimivuudesta ei ollut varmuutta, minkä takia Olli totesi tilan olevan ”räjähdysherkkä”. Muita pieniä ongelmia, jotka häittäsivät perustyöskentelyä, olivat työergonomian huonous, laitteista tuleva häiritsevä sirinä, laitteiden säätöongelmat, tietokoneen käyttöoikeusongelmat sekä ilmanvaihdon toimimattomuus. Lisäksi kaivattiin esim. kameraa, jolla voisi heijastaa kuvaa opettajan työpisteen pianon koskettimistosta valkokankaalle, jotta opiskelijoille voisi kerralla näyttää kuinka esimerkiksi joku sointu soitetaan.

Monista haittapuolista huolimatta opettajat kokivat tilan toimivaksi. Erityisesti tyytyväisyyttä herätti se, että tila mahdollistaa ryhmäopetuksen, jossa kaikki

opiskelijat pääsevät soittamaan. Samalla ryhmäopetus aiheuttaa myös ongelmia siinä, että kiertäessä opiskelijapisteissä ei pysty kontrolloimaan opiskelijoiden soittoa. Ryhmäopetukseen liittyy myös se, että opettaja voi opettaa saman asian useammalle opiskelijalle yhtä aikaa ja sen jälkeen ohjeistaa jokaista opiskelijaa erikseen. Näin opetuksesta tulee tehokkaampaa. Koska jokainen opiskelija tekee omalla työpisteellään töitä omaan tahtiin, myös eriyttäminen koettiin helpoksi. Myös opiskelijoiden toiminnassa oli havaittavissa piristymistä uuden tilan ansiosta. Opettajat olivat yksimielisiä siitä, että oppimateriaalipaketti toimi kyseisessä tilassa oikein hyvin.

Ilona koki tilan siinä mielessä hyvänä, että siellä pystyi keskittymään tehtävien tekemiseen. Tilassa ei ollut ylimääräisiä houkutteita, kuten esimerkiksi kotona tehtäessä saattaisi olla. Häiriötekijäksi tilassa Ilona nimeää sen, että joskus tilassa oli henkilö, joka puhui äänekkäästi puhelimeen. Sen sijaan toisen opiskelijoiden yhtäaikainen työskentely ei häirinnyt millään tavalla. Hän toteaa, että mikäli luokassa ei ollut hälinää, tilassa oli hyvä työskennellä.

5.3 Yleisarvio materiaalin toimivuudesta

Kaikkien opettajien mielestä oppimateriaali toimi hyvin käytännössä. Kaiken tasoiset opiskelijat oppivat. Olli kertoo, että paketin myötä päästiin hyvin alkuun ja lopputyö on vain harjoittelua, ihan valmista hänen mielestään ei saatu aikaiseksi. Kuitenkin hänen mielestään paketti onnistui siinä, että käytettävään aikaan nähden päästiin tavoitteisiin. Hänen mielestään varsinkin improvisointipuoli toimi hyvin, komppipuolella ei onnistuttu aivan yhtä hyvin.

Oskarin mielestä oppimateriaalipaketti oli hieno kokonaisuus, koska se lähti tarpeeksi helposta ja eteni tarpeeksi pitkälle. Hän toteaa paketista:

...et tota tämmönen lähestymistapa, mikä sulla oli hienoa, että että lähetään juuri näin toistamisella tekemään tämä niin on upee tää työ. Oon ihailnut sitä.

Hän toteaa myös, että paketti on antanut omalla tavallaan alkusysäyksen koko tietokoneavusteiselle vapaan säestyksen opetukselle OKL:n ja musiikkikasvatuksen opetuksessa.

Outin mielestä oppimateriaalipaketti toimi käytännössä erittäin hyvin. Erityisesti paketti toimi parhaiten niillä, jotka olivat aloittelevia soittajia. Paketti antoi positiivisia kokemuksia tällaisille opiskelijoille, koska bändin mukana soittaessa yksinkertainenkin soitto kuulosti hyvältä. Aloitteleville soittajille myös korvakuulolta oppimisesta ja koskettimiston tuntemaan opettelusta oli hyötyä. Outi kertoo yllättyneensä siitä, että jotkut alussa olevat soittajat oppivat asiat nopeammin kuin jotkut heitä pidemmällä olevat. Hän kertoo, että kokonaisuutena paketti ei ole käytettävissä hänen työssään, mutta pienissä osissa on. Hyväksi hän koki myös sen, että asioita lähestytään pehmeästi ja selkeillä ohjeilla.

Itseopiskelijoiden mielestä oppimateriaalipaketti toimi käytännössä hyvin. Paketti koettiin monipuolisena ja helposti lähestyttävänä. Useampaan otteeseen vastauksista nousee esille se, että itseopiskelijat pitivät siitä, että tehtävissä sai edetä omaan tahtiin. Ohjeita pidettiin selkeinä, mutta niitä myös kritisoitiin siitä, että osa tehtävänannoista oli niin pitkiä, että niitä ei aina jaksanut lukea.

Sähköpostitse kyselyyn vastanneille opiskelijoille jäi oppimateriaalipaketista positiivinen yleisvaikutelma. Tehtävät koettiin hyväksi ja sopivan haastaviksi. Vastauksista kävi ilmi, että opiskelijat olivat selvästi innostuneita paketista. Hyvin moni opiskelija koki oppineensa uusia asioita ja osa alkeissa olevista soittajista oli tyytyväisiä siitä, että tehtävät olivat tarpeeksi helppoja myös aloittelijalle. Toisaalta muutama alkeissa ollut opiskelija koki myös, että tehtävät olivat liian vaikeita. Moni opiskelija toteaa, että olisi voinut käyttää enemmänkin aikaa materiaalipaketin parissa. Myös sähköpostivastauksista kävi ilmi, että opiskelijat pitivät siitä, että paketin sisällä saa edetä itse parhaaksi katsomaansa tahtiin. Muutama opiskelija näki miinuspuolena sen, että koulupäivät pitenivät hieman, kun piti jäädä harjoittelemaan koululle ja toisaalta sen, että aikapulan vuoksi piti edetä ehkä hieman liiankin tiukkaan tahtiin.

Noin puolet vastaajista ilmoittaa, että heillä ei ollut ongelmia materiaalipaketin suorittamisen kanssa. Osalle ongelmia aiheutti se, että tehtäviä voi tehdä ainoastaan musiikin laitoksen keyboard-studiossa eikä missään muussa tilassa. Myös soittamisen hetkellinen vaikeus ja aikataululliset kiireet etenemisessä aiheuttivat ongelmia. Kukaan vastaajista ei nimennyt minkäänlaisia teknisiä ongelmia.

Materiaalipaketin hyviä puolia kysyttäessä sähköpostivastauksista erottui selkeästi positiivisena se, että sai tehdä töitä omaan tahtiin ilman pelkoa siitä, että joku toinen kuulee mitä itse soittaa. Muita vastausten perusteella yleisesti pidettyjä asioita olivat, että pääsi soittamaan bändin mukana ja että eteneminen ja ohjeet olivat selkeitä. Myös siitä pidettiin, että omaa soittoa pystyi kuuntelemaan kun sitä ensiksi oli äänitetty. Erityisesti OKL:n aloittelevat pianistit kokivat korvakuulolta soittamisen hyvänä ja kehittävänä tapana oppia. Noin puolet opiskelijoista ei osannut erotella huonoja puolia oppimateriaalipaketista.

Huonoiksi puoliksi koettiin hyvin erilaisia asioita. Tällaisia olivat ohjelman hitaus, etenemisen hitaus, harjoittelemisen tilasidonnaisuus, pitkästymisen, kun tehtävät eivät edenneet tarpeeksi nopeasti ja se, että tehtäviä ei ollut tulosteena, vaan ne olivat Word-dokumenttina tietokoneella.

5.4 Blues – avain improvisointiin

Opettajat kokevat, että oppilaiden valmiudet ja suhtautuminen bluesiin on positiivinen. Kaikki opettajat kertovat, että blues on sellainen alue, josta opiskelijat pitävät. Tämän uskottiin johtuvan siitä, että bluesin soitto koetaan haasteelliseksi ja siinä saa laittaa itsensä peliin. Improvisoinnissa sen sijaan koetaan yleisesti kynnyksen olevan korkealla ja myös suhtautuminen improvisointiin on varauksellista.

Opettajat ovat sitä mieltä, että oppimateriaalipaketin läpikäymisen myötä suhtautuminen improvisointiin muuttui. Siitä pidettiin, että asioiden käsittely aloitettiin tarpeeksi yksinkertaisista ja pienistä asioista. Olli sanoo asiasta seuraavaa:

Se, että materiaalipaketti lähti liikkelle semmosesta, että tää jengi heittäyty selvästi niinku siihen improvisointiin ja kukaan ei niinku sanonu halaistua sanaa siitä, että en mää osaa improvisoida. Et se oli niinku loistava käynnistyminen niinku sille koko oppimisprosessille.

Opettajien mielestä kynnys improvisointiin madaltui, koska opiskelijoille annettiin eväitä oman improvisaation luomiseen. Eteneminen tapahtui loogisesti, jolloin kynnystä ei joko muodostunut tai ainakin sen koettiin madaltuneen.

Myös molemmat itseopiskelijat kokivat, että heidän suhtautumisensa improvisointiin muuttui materiaalipaketin myötä. He kokivat, että paketti madalsi kynnystä ja loi varmuutta siihen, että uskaltaa helpommin lähteä improvisoimaan, koska sitä on saanut harjoitella ja siitä on saanut lisää tietoa.

Opiskelijoiden suhtautuminen improvisointiin ennen materiaalipaketin soittoa oli sellainen, että noin puolet musiikkikasvatuksen opiskelijoista koki improvisoinnin hankalaksi ja sellaiseksi, ettei osaa. OKL:n opiskelijoista kukaan ei ollut improvisoinut pianolla, kaksi opiskelijoista kertoi improvisoineensa jollain toisella soittimella. Myös OKL:n opiskelijat ajattelivat sen ennakkoon olevan vaikeaa. Opiskelijat, jotka olivat improvisoineet ennen, kertoivat pitävänsä improvisoinnista. Ne opiskelijat, jotka eivät olleet improvisoineet tai kokivat, etteivät osaa improvisoida, kuvasivat improvisoinnin tuntuvan ahdistavalta ja vaikealta. Eräs opiskelijoista (Tyyne) kirjoitti suhtautumisestaan ennen ja jälkeen materiaalipaketin käymisen:

Ajattelin aikaisemmin, että improvisointi on todella vaikeata ja kun kuulin, että meidän tulee improvisoida jotakin, niin ajattelin, että apua, enhän mä osaa semmoista!". Kuvittelin aiemmin, että se on vain sellaisten älyttömän taitavien tyyppien hommaa.

Eipähän se improvisointi niin kovin vaikeata ja pelottavaa olekaan, kunhan vaan tietää mitä säveliä voi soittaa... Niin, ja ymmärtää

jotakin rytmistä yms. Eli minunkinlaiseni ei niin hirmuisen taitava pianisti selvisi tehtävistä suht kunnialla :)

Oppimateriaalipaketin myötä opiskelijoiden suhtautuminen improvisointiin tuntui menneen parempaan suuntaan. He kokivat, että saatujen ohjeiden ja kaavojen myötä varmuus ja uskallus improvisointiin kasvoi. Osa opiskelijoista koki sen olleen aluksi hankalaa, mutta hieman rohkeutta saatuaan se muuttui helpommaksi. Erityisesti sellaisten opiskelijoiden suhtautuminen, jotka kokivat improvisoinnin vieraaksi, muuttui selvästi positiivisempaan päin. Niiden opiskelijoiden suhtautuminen, joille improvisointi oli jo jollain tavalla tuttua, muuttui joko pianoimprovisoinnin osalta tai ei juuri lainkaan. Kukaan vastaajista ei kokenut oppimateriaalipaketin vieneen improvisointia väärään suuntaan. Alla opiskelijoiden kommentteja siitä, kuinka suhtautuminen improvisointiin muuttui oppimateriaalipaketin myötä:

Kyllä improvisointi helpottui paljon. Nyt tuntuu luontevalta kotona istua pianon ääreen ilman nuottia ja jammailla bluesia, aikaisemmin sitä ei ole tullut tehtyä niin paljon. (Maria)

Alkukangertelun jälkeen huomasin sen olevan paitsi helppoa myös älyttömän hauskaa! (Matti)

6 OPPIMATERIAALIN KÄYTTÖSOVELLUKSET TULEVAISUUDESSA

6.1 Materiaalin päivittäminen yhteensopivaksi kaikilla tietokoneilla

Kuten jo aiemmin on käynyt ilmi, laatimani oppimateriaali oli suunnattu toimimaan ainoastaan Jyväskylän yliopiston keyboard-studiossa. Materiaalin tulevaisuuden käytön kannalta tämä ei tietenkään ole kovin hyvä asia, sillä keyboard-studiossa käytettävänä olevaa Windows -pohjaista Logic -ohjelmaa ei ole enää ollut saatavilla useampaan vuoteen. Heinäkuussa 2002 Apple osti Logic -ohjelman ja lakkautti ohjelman tukemisen ja kehittelyn Windows -käyttöjärjestelmälle. (Wikipedia 2009.)

Tulevaisuuden ja monikäyttöisyyden kannalta ajateltuna oppimateriaaliin tehdyt Logic -pohjat eivät ole käyttökelpoisia sellaisenaan. Muut sekvensseriohjelmat eivät avaa Logic -tiedostoja ja Logicia saa enää vain Applen OSX -käyttöjärjestelmiin ja lisäksi Logic -ohjelman halvinkin versio on nykyään maksullinen ja maksaa 199€ (Apple 2009). Näin ollen oppimateriaalin päivittäminen ja yhteensopivuuden tarkistaminen on välttämätöntä.

6.1.1 Ohjelmien valinta

Tutkimuksen tuloksissa kävi ilmi, että on tärkeää, että ohjelmat ja laitteet ovat helppokäyttöisiä. Siksi valittaessa ohjelmaa, jolla oppimateriaalin päivittäminen toteutettaisiin, on ehdottomasti otettava huomioon se, pystyykö ohjelman tarvittavat toimenpiteet selittämään helposti ja yksinkertaisesti, jotta ohjelman opiskeluun ei kuluisi liikaa aikaa. Oppimateriaali on kuitenkin tarkoitettu soitonopetteluun, eikä teknologian opetteluun. Tärkeää olisi myös, että ohjelmat olisivat ilmaisia, jotta kaikkien halukkaiden olisi mahdollista hankkia ne.

Applen myymien uusien tietokoneiden mukana tulee ilmainen audiosekvensseri-ohjelma nimeltään Garageband. Garagebandia pidetään toimivana ratkaisuna ideoiden ja ajatusten tallennukseen, joten siinä mielessä ko. ohjelma olisi oikein sopiva kyseiseen tarkoitukseen (Wikipedia 2009).

Lisäksi kuluttajien suosiossa olevissa Applen malleissa (iMac ja Macbook – mallit) on jokaisessa sisäänrakennettu mikrofoni, jonka avulla omaa soittoa akustisella pianolla tai kotisähköpianolla on helppo äänittää ilman lisälaitteita. Näistä syistä Garageband olisi ehdottomasti hyvä valinta niille, jotka omistavat Apple-tietokoneen.

Suurin osa tietokoneen käyttäjistä käyttää edelleen kuitenkin Windows -käyttöjärjestelmää, joten myös Windowsille pitäisi löytää toimiva ja ilmainen ratkaisu. Yksi vaihtoehto voisi Windows -ympäristöön olla Kristal – sekvensseriohjelma (Kristal Audio Engine 2009). Kyseinen ohjelma on peruskäyttötoiminnoiltaan suhteellisen yksinkertainen ja helppo saada toimimaan, joten ohjeistuksen avulla uskoisin, että kuka tahansa tietokoneen perusteet osaava ihminen saisi kyseisen ohjelman käyttökuntoon. Tosin kyseinen ohjelma on jo hieman vanha, eikä käyttövarmuudesta ja toimivuudesta voi tietää, joten tämä pitäisi ehdottomasti tarkastaa ja tutkia, ennen kuin ohjelmaa otettaisiin käyttöön.

6.1.2 Oppimateriaalin toimiminen laitteistosta riippumatta

Jyväskylän yliopiston keyboard-studiossa oli oppimateriaalia tehdessä käytössä Rolandin XV-2020 -soundimodulit, joiden kautta Logic -tiedostoja toistettiin. Taustoja tehdessä laitteisto oli tiedossa ja siksi ne toimivat ja toistuvat kaikilla keyboard-studion yksiköillä täysin samanlaisina. Ongelma saattaa syntyä siinä vaiheessa kun taustoja soitetaan jollain muulla soundimodulilla kuin edellä mainitulla, koska jokaisessa soundimodulissa on omat soundinsa. Yhteensopivuutta varten on kehitetty General Midi -standardi, joka mahdollistaa sen, että tietyn tyyliset soundit löytyvät jokaisesta standardia tukevasta laitteesta. Laitteiden soundierot ovat kuitenkin hyvin suuria ja siksi myös soundimoduleiden ja General Midi -soundien käytöstä tulisi päästä eroon siinä vaiheessa, kun oppimateriaalia kehitetään sopivaksi myös muihin työympäristöihin kuin keyboard-studioon.

Käytännössä General Midi- soundit pitäisi korvata audiotiedostoilla, jotka voisi aukaista sekvensseriohjelmassa omille raidoilleen ja näin ollen myös vaimentaa

tarvittaessa. Tällöin kaikki kuultava harjoitusmateriaali olisi jokaisella laitteistokokoonpanolla samanlainen, eikä näin ollen syntyisi yhteensopivuusongelmia General Midi –laitteiden ja sekvensseriohjelmien kanssa. Jos audiomateriaali olisi esimerkiksi mp3-formaatissa, tiedostokoot pysyisivät niin pieninä, että niitä voi siirtää myös internetin välityksellä. Mp3- tai mikä tahansa yleinen audioformaatti on siinäkin mielessä hyvä valinta, että jokainen nykyaikainen tietokone kykenee toistamaan audioformaatteja ongelmitta ilman minkäänlaisia lisälaitteita.

Kuten aiemmassa kappaleessa totesin, että Mac OSX –käyttöjärjestelmässä ohjelma ja laitteisto löytyy kaikista uusista Applen tietokoneista, mutta PC-tietokoneiden kanssa ongelmaksi nousee se, että kuinka toteutetaan harjoituksissa tarpeellinen äänittäminen? Toisin kuin Macintosh –tietokoneissa, pc-tietokoneissa on hyvin paljon erilaisia malleja ja yleisesti voidaan ajatella, että ainoastaan kannettavissa pc-tietokoneissa voi olla sisäänrakennettua mikrofoni. Tämä siis tarkoittaisi sitä, että tietokoneisiin pitäisi hankkia mikrofoni, jotta omaa soittoa voisi kuunnella. Jos soittajalla on sähköpiano, toinen vaihtoehto olisi hankkia MIDI interface tietokoneen ja pianon välille. MIDI interface mahdollistaa tietokoneen ja pianon kommunikoinnin sekvensseriohjelman avulla (Wikipedia 2009)

6.2 Oppimateriaalin muuttaminen toiseen käyttöympäristöön

6.2.1 Internet-oppimateriaali

Yksi vaihtoehto oppimateriaalin jatkokäytölle voisi olla oppimateriaalin siirtäminen ja muokkaaminen internetselaimella toimivaksi. Käytännössä tämä vaatii kirjallisen oppimateriaalin siirtämistä nettisivuille, mikä ei ole kovinkaan suuri tehtävä. Lisäksi soiva materiaali pitäisi edelleen irtaannuttaa MIDI:stä ja tehdä se mp3-formaattiin, jolloin ääninäytteet voisi linkittää oppimateriaalin yhteyteen. Tällöin ääninäytteiden avaaminen ja käsittely voisi kokonaisuudessa olla jopa helpompaa kuin Logic-ympäristössä. Sen sijaan oman soiton äänittäminen ja kuuntelu internetselaimella toimivana olisi huomattavan

hankalaa toteuttaa, joten tämä puoli tulisi internetversiosta puuttumaan, jolloin materiaali toimisi eräänlaisena internetoppikirjana.

Internet mahdollistaa oppimateriaalin huomattavasti laajemman levityksen kuin muilla jakelutavoilla. Jos materiaalin kääntää myös englanninkieliseksi, voi käyttäjiä löytyä jo ympäri maailman. Materiaalin monikäyttöisyys kasvaa myös silloin, jos internetin kautta opiskelevalla on mahdollisuus myös äänittää omaa soittoaan. Tällöin esimerkiksi sooloharjoituksia ja soittoja varten internetsivuilla voisi kehittää oman foorumin, jonne saa lähettää omia soittonäytteitään. Muut käyttäjät voisivat tällöin kommentoida toistensa soittamisia ja tällöin oppimateriaalissa tärkeäksi koettu palautteen antaminenkin mahdollistuisi.

6.2.2 Oppikirja varustettuna cd:llä

Oppimateriaalista voisi tehdä myös oppikirjan johon sisällyttäisi taustat ja harjoitukset cd-levyllä. Tämä on ehkä perinteisin tapa toteuttaa oppimateriaali ja silloin kirja olisi verrattavissa kohdassa 2.3 esiteltyihin soitonoppaisiin. Positiivinen asia tällaisen materiaalin kanssa olisi ehdottomasti se, että materiaalia voisi käyttää missä vain missä on cd-soitin ja piano. Tämä tarkoittaisi siis käytännössä sitä, että materiaalin toimivaksi saattamisella olisi hyvin pienet tekniset edellytykset, koska nykyään cd-soitin on lähes jokaisessa taloudessa vakiovaruste.

Samalla kuitenkin toimivan itseopiskelun vaatimukset, jossa voisi kuulla omaa soittoaan jäisi toteutumatta. Myös ylipäättään palautteen saanti olisi itseopiskeluna kirjan kanssa hyvin vaikeaa, ellei soitto-opasta käytettäisi ohjatuilla soittotunneilla, jolloin palaute oppilaan soitosta tulisi opettajalta tunnin aikana. Kehittyminen ei välttämättä olisi kuitenkaan yhtä tehokasta kuin muissa ratkaisuissa, koska oman soiton arviointi jäisi kokonaan pois.

6.3 Materiaalin täydentäminen muihin musiikkityyleihin.

Riippumatta oppimateriaalin toteutusformaattista, on selvää, että materiaalin laajentaminen bluesista ja bluesimprovisoinnista yleispätevämmäksi vapaa säestys -oppaaksi olisi hyvinkin luonnollinen kehittämisskaskel. Useammasta musiikkityylistä tehty oppimateriaali samoissa "kansissa" tekisi samalla myös oppimateriaalista huomattavasti kiinnostavamman. Kaikkia ei kuitenkaan kiinnosta välttämättä soittaa pianolla juuri bluesia.

Muita musiikkityylejä, joita voisi käsitellä ja joiden monipuolisesta osaamisesta olisi hyötyä, voisivat olla mm. valssi, tango, balladi, rock, swing, bossa nova, samba jne. Nämä edellämainitut tyylit olisivat kaikki sellaisia, että niiden hallitseminen ja opettelu hieman pintaa syvemmmältä olisivat hyödyllisiä ja varmasti myös haastavia soittajan kannalta. Tällainen kattava itseopiskeluteos olisi varmasti hyödyllinen.

6.4 Oppimateriaalin julkaisu ja kaupallistaminen

Jos lähtee pohtimaan sitä, kuinka oppimateriaalin saisi kaupallistettua, tulee ensiksi mieleen edellisessä kappaleessa toteamani musiikkityylien lisääminen julkaisuformaattista riippumatta. Pelkän bluesin/improvisoinnin soittomateriaalia voi olla hankalaa saada kaupaksi. Laajentamisen lisäksi kaupallisuutta ajatellessa pitäisi materiaalilla olla helppo levitettävyyys ja toimivuuden pitäisi olla helppoa ja vaivatonta.

Kuten on todettu, oppimateriaali on alunperin tehty tiettyyn keyboard-studioon. Näin suunnitellun oppimateriaalipaketin voisi pienillä yhteensopivuuspäivityksillä saada sellaiseksi, että oppimateriaalia voisi myydä oppilaitoksille (esim. opettajankoulutuslaitokset, kansalaisopistot ja musiikkiopistot), joissa on olemassa laitteistot oppimateriaalin toteuttamiseen. Tällaiset asiakkaat olisivat kuitenkin käsittääkseni aika vähissä.

Myös perinteinen oppikirja olisi ihan hyvä vaihtoehto, jos oppimateriaalille löytyisi julkaisija. Kuitenkin oppikirjaa varten materiaalin toimivuus olisi

kyseenalaista johtuen itsearviointin puuttumisesta. Lisäksi perinteisiä soitto-opas oppikirjoja on jo tarjolla melko runsaasti, joten erottuminen massasta olisi huomattavan vaikeaa.

Internetpalvelusta sen sijaan olisi helppo tehdä myös maksullinen, jolloin sivustoa pääsisi käyttämään maksua vastaan omilla käyttäjätunnuksillaan. Asiakaskunta olisi internetin avulla toteutettaessa niin paljon suurempi, että hinta olisi helppo järjestää edullisemmaksi. Riippumatta siitä, olisiko internetpalvelu selaimella toimiva vai ladattava omalle kotikoneelle, palvelu olisi helppo julkaista ja sen käyttäminen onnistuisi mistä päin maailmaa tahansa. Palvelu tehtäisiin luonnollisesti tällöin myös englanniksi.

7 TULOSTEN TARKASTELU JA POHDINTA

Tulosten perusteella voin todeta, että laatimani oppimateriaali oli kokonaisuudessaan onnistunut. Itselleni, kuten myös pakettia testanneille opettajille ja opiskelijoille tietokoneavusteinen pianonsoiton opetus oli hyvin uutta ja se aiheuttikin monessa mielessä haasteita materiaalille. Kuinka laatia toimivaa materiaalia asiasta, josta ei itsellä ole käytännön kokemusta? Toki olin ennen materiaalin laadintaa tietoinen tietokoneavusteisen pianonsoiton mahdollisuuksista ja siitä, kuinka bluesia voi opettaa, mutta näiden kahden yhdistäminen oli täysin uutta. Olen tyytyväinen siihen, minkälaisia tuloksia materiaalipaketin käytöstä sain.

Yksi merkittävimmistä tuloksista on se, miten opiskelijoiden suhtautuminen muuttui improvisointiin. Sekä opiskelijat että opettajat kokivat kynnyksen improvisointiin madaltuneen ja näin improvisointi helpottui. Varsinkin improvisointia aiemmin tuntemattomien opiskelijoiden kokemukset ja suhtautuminen improvisointiin muuttui erittäin positiivisesti materiaalipaketin myötä. Toisaalta myös improvisointiin aikaisemmin tutustuneet kokivat, että improvisointivarmuus kasvoi materiaalipaketin myötä. Uskoisin, että korvakuulolta opettelusta oli improvisoinnin kannalta huomattavaa hyötyä sekä siinä, että opiskelija sai keskittyä pelkästään oikean käden improvisointiin sen sijaan, että hänen täytyisi yhtäaikaaisesti soittaa vasemmalla kädellä komppia. Tietokoneavusteisuus mahdollisti sen, että opiskelija sai harjoitella rauhassa ja omaan tahtiin, minkä uskoisin myös olevan hyvä asia juuri improvisoinnin opettelussa varsinkin silloin, kun siihen suhtaudutaan varauksellisesti.

Materiaalipaketin sisältö koettiin kokonaisuudessaan sopivaksi, mutta improvisointiosuutta pidettiin onnistuneempana kuin komppiosuutta. Näin jälkikäteen ajatellen tehtävänannot olisivat saaneet olla hieman selvempiä ja tehtävissä olisi pitänyt enemmän korostaa sitä, että opiskelija saa soveltaa tehtäviä itsensä näköiseksi. Näin olisi vältytty siltä, että opiskelijat soittavat orjallisesti nuoteista, mitä tällä kertaa tapahtui tarkoitettua enemmän. Soitossa ilmenevien puutteiden korjaajana toimi ryhmän opettaja, mikä on mielestäni hyvä asia, koska kaikenlaisessa opetuksessa materiaalin lisäksi tarvitaan opettajaa, joka ohjaa käyttämään materiaalia oikealla tavalla.

Tietotekniikan myönteisistä puolista selvästi esiin nousi se, että opiskelija voi edetä ja harjoitella omaan tahtiin. Ryhmäopetuksen kannalta tämä asia on todella hyvä, koska se mahdollistaa eri tasoisten soittajien yhtäaikaisen opiskelun siten, että jokainen opiskelija saa edetä oman tasonsa mukaisesti. Toinen tärkeä asia oli se, että tietotekniikan käyttöä pidettiin helppona niin opettajien kuin opiskelijoidenkin keskuudessa. Erityisen positiivisena asiana pidän sitä, että sähköpostikyselyyn vastanneista opiskelijoista kukaan ei nimennyt minkäänlaisia teknisiä ongelmia. Mielestäni tämä kuvaa sitä, että tietotekniikka on koettu yleisesti pelkästään auttavana tekijänä, vaikka tietysti myös ongelmiakin on. Ongelmattomuus osoittaa myös sitä, että ryhmiä ohjanneet opettajat ovat osanneet toimia niin ammattitaitoisesti, että mahdollisista teknisistä ongelmista on selviydytty niin sujuvasti, että opiskelijat eivät ole kokeneet niitä varsinaisiksi ongelmiksi.

Yksi tietokoneavusteisuuden aiheuttama ongelma on kuitenkin se, että tietokoneavusteinen opetusmateriaali sitoo harjoittelemaan tietyssä paikassa ja esim. kotona harjoittelu on hankalaa siksi, että Logic-sekvensseriohjelmasta ei ole olemassa uusimmissa tietokoneissa toimivaa ilmaisversiota. Tämä pakottaa myös ne opiskelijat, joilla olisi kotonaan harjoitteluun tarvittavat laitteet, harjoittelemaan vapaa-ajallaan yliopistolla kotona harjoittelemisen sijaan. Ongelman ratkaisuna voisi olla jonkun ilmaisohjelman käyttö, mihin materiaalin laatijan ja materiaalien käyttäjien tulisi ensin huolellisesti tutustua. Ratkaisu ei ole mielestäni ongelmaton, koska mielestäni ohjelman tulee olla yksinkertainen ja toimiva myös sellaisille opiskelijoille, jotka eivät ole aiemmin käyttäneet musiikkiteknologiaohjelmia. Tällaisen ohjelman löytäminen ja käyttöönotto ei tapahdu kovin helposti varsinkaan silloin, kun yhtäaikaisesti käytettävissä on Logic Education -ohjelma, joka puoltaa paikkaansa myös siinä mielessä, että se on ohjelmana ainakin musiikkikasvattajille tuttu jo musiikkiteknologiakursseilta.

Kuten teemahaastattelurungosta (Liite 1) käy ilmi, kaikkia teemahaastattelussa käymiäni asioita en ole sisällyttänyt tulosten raportointiin enkä myöskään purkanut kaikkia teemahaastattelujen teemoja tutkimuksen tuloksissa. Tämä on tietoisesti tehty päätös ja johtuu siitä, että totesin yksityiskohtaisen osiokohtaisen palautteen ja kehitysideoiden olevan hyvin laajoja teemoja, joiden

sisällyttäminen tutkimukseeni laajentaisi tutkimusta huomattavasti. Kuitenkin kyseiset teemat olivat teemahaastattelun kannalta tärkeitä siksi, koska näin sain kerättyä mielipiteitä ja ehdotuksia esim. siitä, kuinka materiaalipakettia voisi kehittää. Siksi tulenkin käyttämään teemoista saamaani aineistoa siinä vaiheessa, kun alan kehittää oppimateriaalipakettia saamani palautteen pohjalta edelleen. Koska tutkin tässä tutkimuksessa oppimateriaalin toimivuutta, en ole kehittänyt tai muokannut materiaalia tutkimuksen edetessä, vaan liitteenä oleva materiaalipaketti on täsmälleen samanlaisessa muodossa kuin se on ollut testausvaiheessa. Oppimateriaalipaketin parannukset ja mahdollinen laajentaminen tulee tapahtumaan tämän tutkimuksen ulkopuolella.

Kehittämisideoiden ja osiokohtaisten palautteiden sisältö oli hyvin monipuolista ja mielipiteet opettajien ja itseopiskelijoiden keskuudessa eri tehtävien toteutustavoista vaihtelivat hyvinkin laajasti. Tulen varmasti käyttämään suurta osaa saamistani ideoista kehittäessäni materiaalipakettia eteenpäin. Palaute sisältää ideoita mm. tehtävien ulkoasun parantamisesta, yksittäisten tehtävien helpottamisesta, nuottiesimerkkien lisäämisestä ja vähentämisestä, vaihtoehtoisista blueskaavoista, tehtävien tempojen säätämisestä, kouluun soveltamisesta jne. Lisäksi osiokohtainen palaute sisältää palautetta onnistuneista tehtävistä. Mielestäni yksittäisistä tehtävistä saatu palaute ei ole oleellista, koska tutkimuksessa tarkastellaan kokonaisuutta, joiden muodostamisessa nämä asiat on kuitenkin otettu tavalla tai toisella jo huomioon.

Yksi asia, mihin tässä tutkimuksessa ei missään vaiheessa suoranaisesti haettu vastausta on se, millaista materiaali oli opettaa. Tuloksista voi tosin lukea sen, minkälaiseksi opettajat ovat kokeneet erilaiset tilanteet ja minkälaisia ongelmia heillä on ollut. Olli, joka on ollut näkemässä kaikki samat käyttöönotossa ilmenneet ongelmat keyboard-studion kanssa kuin minäkin, koki tilan ”räjähdysherkäksi”. Tämä on varmasti osallaan aiheuttanut hankaluuksia tilassa opettamisen suhteen. Toisaalta opettajien mielestä opettaminen oli helppoa silloin, kun ongelmia ei tullut, ja tällä kertaa kyseisen paketin kanssa niitä ei ilmennyt. Omalla tavallaan ryhmäopetus tietokoneavusteisesti helpottaa opettajan työtä oppitunnin aikana, mutta vastaavasti se vaatii enemmän

valmisteluja (materiaalin laadinnan) ennen tuntia. Tärkeää on kuitenkin huomata se, että tietokone ei korvaa opettajaa, vaan toimii opettajan apuna.

Halusin selvittää tutkimuksessani sitä, kuinka laatimani oppimateriaalipaketti toimii ryhmäopetuksessa ja itseopiskelussa. Jälkikäteen ajatellen itseopiskelijat eivät välttämättä olleet aivan oikeanlaisia henkilöitä testaamaan materiaalia. Koska materiaalipaketti on pääsääntöisesti suunniteltu OKL:n vapaan säestyksen opintoihin ja musiikkikasvatuksen VS1 -kurssin yhteyteen, ei ole kovin loogista, että molemmat itseopiskelijat olivat pianisteja, musiikkikasvattajia ja vieläpä kaikki musiikkikasvattajille pakolliset vapaa säestys -kurssit suorittaneita opiskelijoita. Toisaalta tutkimuksessa olleet itseopiskelijat voidaan sijoittaa opintotarjotin -ajattelun mukaisesti ylimmällä tasolla oleviksi syventäviä opintoja tekeviksi opiskelijoiksi. Koska itseopiskelijatkin kokivat oppineensa materiaalipaketin läpikäymisen myötä uusia asioita, voidaan todeta, että kolmiportainen järjestelmä toimi myös syventävien opintojen kohdalla. Yleensä itseopiskelun kannalta ajateltuna materiaali on siinä mielessä haastavaa, että opiskelijan oletetaan tuntevan nuotit. Tämä tarkoittaa sitä, että ilman ohjaavaa opettajaa aloitteleva soittaja ei pysty käymään itsekseen materiaalia läpi.

Tekemäni tutkimus tarjoaa useita jatkotutkimushaasteita. Kuten jo aiemmin mainitsin, minulla on materiaalin kehittämiseen ja muokkaamiseen käyttämätöntä aineistoa, jonka pohjalta voisin parantaa jo olemassa olevaa materiaalia ja kokeilla uudelleen materiaalin toimivuutta. Toinen ehkä itseäni enemmän kiinnostava aihe olisi tehdä samantyylistä materiaalia myös muihin musiikin tyyliin ja koota näin ollen suurempi materiaalikokonaisuus, joka kattaisi keskeisiä tyyliin ja sisältäisi uudenlaisia tietokoneavusteisen opetuksen muotoja. Tutkimuksessa voisi käsitellä myös verkko-opetuksen ja esimerkiksi Optima-verkkoympäristön käytöstä aiheutuvia etuja tai haittoja. Tällöin tutkittavaksi voisi ottaa myös sen, kuinka verkkoavusteinen pianonsoitonopetus toimisi etäopetuksena. Yksi jatkotutkimushaaste voisi olla myös toimivan ilmaisohjelman varaan rakentuvan oppimateriaalin laadinta tai se, kuinka tietokoneavusteista soitonopetusta voisi hyödyntää peruskoulussa ja lukiossa.

Oppimateriaalin laadinta tietokoneavusteista pianonsoitonopetusta varten on vielä melko harvinaista ja monelle vielä täysin tuntematon käsite niin Jyväskylän yliopistossa kuin myös muualla Suomessa. Sen takia on tärkeää, että oppimateriaalia tehdään ja sen toimivuutta tutkitaan. Uskon, että tulevaisuudessa tietokoneavusteinen ja verkkoavusteinen soitonopetus tulee lisääntymään ja yleistymään. Tämä tutkimus antoi rohkaisevan kuvan siitä, että tietokoneavusteisuudesta voi olla suurta hyötyä opetuksessa. Tärkeää on se, ettei uudella teknologialla pyritä syrjäyttämään opettajia, vaan helpottamaan opettajien taakkaa siten, että opetuksesta tulee monipuolisempaa ja samalla laadullisesti korkeatasoisempaa.

LÄHTEET

Aebersold, J. 1988. Blues in ALL keys. New Albany: Jamey Aebersold Jazz, Inc.

Apple. 2009. Apple Logic Express. Luettu 2009.
<http://www.apple.com/fi/logicexpress/>

Dahlstedt, S. 1978. Iso Musiikkitietosanakirja. Helsinki: Otava.

Dr. John. 1997. Dr. John teaches New Orleans Piano Vol. 1. In-Depth Sessions with a Master Musician. Homespun Tapes: Woodstock.

Ervola, K. 2001. Musiikkisanakirja englanti-suomi-englanti. Helsinki: Oy Finn Lectura Ab.

Harrison, M. 2003. Blues piano. The complete guide with CD! Milwaukee: Hal Leonard Corporation.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2004. Tutki ja kirjoita. 10. painos. Helsinki: Tammi.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 1988. Teemahaastattelu. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Kristal Audio Engine. 2009. Kristal -ohjelman kotisivut. Luettu 15.6.2009.
<http://www.kreatives.org/kristal>

Kriss, E. 1977. How to Play Blues Piano. New York: Acorn Music Press.

Lee, B. & Progris, J. 1982. Jazz Boogie Woogie and the Blues. 50 Easy Lessons. Miami Beach: Hansen House.

Musiikkikasvatuksen piano vapaan säestyksen tutkintovaatimukset. 2004. Jyväskylän yliopisto. Musiikin laitos.

Musiikkiloppuraportti. 2004. Musiikin työryhmä. Jyväskylän yliopisto.

OKL:n pianonsoiton tutkintovaatimukset 2003. Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteiden tiedekunnan opinto-opas 2003-2005.

Oksanen, A. 2003. Digitaalisia oppimateriaalisovelluksia luokanopettajakoulutuksen pianonsoiton opetuksessa. Helsingin yliopisto. Opettajankoulutuslaitos. Tutkimuksia 244. Väitöskirja. Osoitteessa (luettu 20.4.2005)
<http://ethesis.helsinki.fi/julkaisut/kas/opett/vk/oksanen/digitaal.pdf>

Oliver, P. 1983. Bluesin tarina. Tampere: Fanzine Oy.

Palmqvist, H. & Nilsson, C.-G. 1996. Bruksklaver 2. VISS, Vi sjunger och spelar: Boden.

Pütz, E. 1976. Mr. Clementi goin' on holidays. Short exercises for piano in blues and rock styles. Schott: Mainz.

Rauhala, R. 1992. Populaarimusiikin tyylisuunnat. Aksentti 6. Helsinki: Kirjastopalvelu Oy.

Silen, L. 1978. Iso musiikkitietosanakirja. Helsinki: Otava.

Tynjälä, P. 1999. Oppiminen tiedon rakentamisena. Konstruktivistisen oppimiskäsitteiden perusteita. Helsinki: Kirjayhtymä.

Wikipedia. 2009. GarageBand. Luettu 15.6.2009.
<http://fi.wikipedia.org/wiki/GarageBand>

Wikipedia. 2009. Logic Pro. Luettu 15.6.2009.
http://en.wikipedia.org/wiki/Logic_Pro

Wikipedia. 2009. Musical Instrument Digital Interface. Luettu 15.6.2009.
http://en.wikipedia.org/wiki/Musical_Instrument_Digital_Interface#MIDI_interfaces

LIITE 1

Teemahaastattelun runko

1. Taustatiedot haastateltavista

- Opetuskokemus
- Miten kokenut bluesin soiton/improvisoinnin opetuksen tähän mennessä
- Tietotekniset taidot

2. Yleisvaikutelma

- Odotukset, ennakkoasenteet
- Mielikuva kokonaisuudesta

3. Materiaalin kokonaisuuden arviointi

- Kohderyhmän sopivuus
- Vaikeustaso
  - ⇒ Vaikeutuiko liian nopeasti/hitaasti
- Sisällön arviointi
  - Etenemisen loogisuus?
  - Oliko hyvä, että ensin impro, sitten komppi ja lopuksi yhteen, ts. oliko rakenne hyvä?
    - Mitä huonoa?
  - Oliko bluesin oleelliset asiat
    - jäikö jotain oleellista pois, oliko jotain turhaa?
  - Oliko bluesimprovisaation oleelliset asiat
    - jäikö jotain oleellista pois, oliko jotain turhaa?

4. Opetusta auttavat ja vaikeuttavat tekijät

- Tietotekniikka
  - Mitä etua, mitä haittaa?
  - Olisiko voinut käyttää toisin?
  - Voisiko samalla tekniikalla opettaa muita asioita vapaa säestyksessä?
  - Toimiko improvisoinnissa (vaikka ei annettu valmista ”mallia”)
  - Toimiko kompinopettelussa
  - Opettajan suhtautuminen tietotekniikkaan ja valmiudet tietokoneavusteiseen opetukseen
    - Kokeeko hidasteena vai helpottavana tekijänä opetuksessa?
  - Oppilaiden valmiudet ja suhtautuminen
    - Ongelmat/Edut
- Tila
  - Miten opettaja koki tilan vs. opetuksessa?
  - Aiheuttiko ongelmia?
  - Mitä etuja?
  - Toimiko tuon tyyppinen paketti tilassa?
- Blues/improvisointi
  - Opettajan suhtautuminen
    - Mikä oleellista?
  - Oppilaiden valmiudet ja suhtautuminen

5. Yleisarvio

- Oppimateriaalin toimivuus käytännössä
- Hyvää/huonoa?
- Muuttuiko oppilaiden suhtautuminen improvisointiin/bluesin soittoon opettajan mielestä

(jatkuu)

LIITE 1:2

6. Osiokohtainen arviointi –palautetta ja kehitysideoita

- Osiot
  - Tehtävien määrä (liikaa/liian vähän)
  - Vastasiko tarkoitusta? (pääseekö tavoitteeseen)
  - Oliko joku tehtävä turha?

7. Kehitysideat

Liite 2

Sähköpostikysely

1. Kuinka paljon/kauan olet soittanut pianoa (vapaata säestystä/klassista pianoa)?
2. Minkälaiseksi kuvailisit suhteesi tietotekniikkaan?
3. Minkälainen yleisvaikutelma sinulle jäi bluespaketista?
- 4A. Minkälaisia ennakko-odotuksia sinulla oli tietokoneavusteisesta vapaan säestyksen opetuksesta?
- 4B. Muuttuivatko käsitykset ennakko-odotuksiin nähden/minkälaiset ovat käsityksesi nyt?
5. Oliko ongelmia (mitä)?
6. Mikä oli hyvää?
7. Mikä puolestaan huonoa?
- 8A. Minkälainen oli suhteesi improvisointiin ennen bluespaketin soittoa (millä tahansa soittimella/pianolla)?
- 8B. Muuttuiko se bluespaketin myötä (miten?).
9. Vapaata kommentointia (esim. jäikö joku tehtävä mieleen jostain syystä jne.)